

ĐÈN ĐỎ CHỚP LÊN VỀ DẤU

HIỆU CỦA SỰ NGÀI ĐẾN

Cảm ơn anh, Anh Neville. Chúng ta cứ đứng một lát để cầu nguyện, xin chúng ta cúi đầu. Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con dâng lời ngợi khen Cha về mọi điều mà mắt chúng con đã thấy và tai chúng con đã nghe. Và chúng con cảm ơn Ngài, Chúa ôi, bởi vì ngày hôm nay chúng con biết rằng Ngài là Giê-hô-va Đức Chúa Trời vĩ đại không hề thay đổi đã có luôn luôn và Ngài sẽ hằng có.

2 Chúng con cảm ơn Ngài vì Chúa Jêsus Christ Đấng đã làm nó có khả năng thực hiện để chúng con có thể trở lại trong sự thông công Thiên liêng với Ngài lần nữa, qua sự đổ Huyết vô tội của Ngài, để qua sự—sự cầu thay của Huyết đó mà giờ đây chúng con là các con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Tuy chưa xuất hiện chúng con sẽ là gì lúc cuối cùng, nhưng chúng con biết mình sẽ được giống như Ngài, vì chúng con sẽ thấy Ngài như Ngài hiện có. Và, Cha ôi, điều đó đủ hết cho chúng con, chừng nào chúng con giống như Ngài, đứng trong hình thể của ảnh tượng Ngài.

3 Và giờ đây, Cha ôi, chúng con không muốn ở vào thời đại này làm theo những việc thuộc về thế gian, nhưng được biến hóa bởi sự đổi mới của tâm thần mình, bởi Đức Thánh Linh, để Cha có thể đến và nhận lấy đời sống chúng con vào trong sự quan phòng của Chính Ngài, và sẽ—sẽ dẫn dắt và điều hướng chúng con trong những ngày chúng con còn ở lại trên đất, và tán dương Danh vĩ đại của Ngài.

4 Chúng con cảm ơn Cha về tất cả những điều này. Và với sự trông mong chúng con trông đợi sự thăm viếng của Cha ở với chúng con tối nay khi chúng con nhóm lại bây giờ, và tin rằng Ngài sẽ đáp ứng chúng con như Ngài đã hứa. Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Mời ngồi.

5 Tin rằng chính Đa-vít đã nói, “Tôi vui mừng khi người ta nói với chúng ta, nói với tôi, ‘Chúng ta hãy đi vào nhà của Chúa.’” Và chúng tôi thật rất biết ơn được ở đây tối nay, và cảm thấy đó là một đặc ân có cơ hội lớn này để—để được ở đây, nói với anh chị em.

6 Tôi đang thực hiện một số băng ghi âm. Vì thế tôi vừa nhìn lại trong phòng xem thử các anh em có đang thực hiện các băng ghi âm không. Bây giờ nó—nó đang chạy, các băng ghi âm đang chạy. Được rồi. Mục đích của điều này, là, tôi đã hứa về việc gửi ra những Sứ điệp, sắp đến, được ghi âm ở đền tạm tại đây. Bây giờ chúng ta...

7 Tôi muốn nói đôi điều về sáng nay. Hôm nay, ngay sau buổi trưa, đúng hơn là, khi chúng ta kết thúc buổi nhóm sáng, điều gì đó đã xảy ra mà có lẽ một số anh em không có mặt tại đây và đã không nghe về điều đó. Tôi đang kết thúc buổi nhóm, và tôi đang nói từ bục giảng ở đây, nhìn thấy một anh em đang đứng ở ngoài đây bắt tay với nhiều người, tên là Anh Way, chúng ta gọi anh ấy ở đây. Vợ anh ấy là một y tá giỏi có bằng cấp.

8 Và Anh Way là một trong những đầy tớ của Đức Chúa Trời, và anh cũng làm việc trong công tác ngoài đời, nhưng có sự kêu gọi trong lòng, trong nhiều năm, với cánh đồng của công tác truyền giáo. Anh cảm thấy được Chúa dẫn dắt sẽ mang anh đến đây và chờ đợi chức vụ này ở đây cho đến khi tiếp nhận mạng lệnh tiến lên vào công trường truyền giáo. Cách đây vài ngày, nói với anh, và có cuộc trò chuyện ngắn với anh và vợ anh.

9 Và sáng nay, khi tôi thú nhận về trạng thái tâm thần không ổn định, tôi nhắc đến Anh Way cũng có sự phức tạp, mà chắc là bình thường giữa tất cả mọi người, và vào một—một lúc sau đó, Anh Way bị tác động trong một cơn đau tim và ngã xuống chết trên nền nhà. Và tôi thấy vợ anh, và tôi chú ý...Tôi đã ở gần nhiều người sắp chết, và tôi—tôi không phải—phải nói điều này.

10 Tôi thích khoe khoang về Chúa Jêsus Christ và quyền năng Ngài. Nhưng vào lúc này tôi nghĩ chúng ta không bao giờ nên khoe khoang về Ngài trong bất cứ cách nào với điều gì đó Ngài—Ngài—Ngài đã không làm. Nhưng tôi đã thấy Chúa Jêsus Christ

khiến người chết sống lại, nhiều lần, sự kiểm chứng, không thể sai lầm của bác sĩ để chứng minh.

Chẳng hạn, ở Connecticut vừa mới đây, trong một buổi nhóm, đang ngồi trong một thánh phòng lớn, quen thuộc...loại thánh phòng nổi tiếng nào đó, có Tiến sĩ Barton, một bác sĩ Cơ-đốc trên bục với tôi, bác sĩ y khoa. Và có một phụ nữ Cơ-đốc có tiếng tốt, bà là một người đàn bà giàu có, đáng yêu. Hầu như bà ngồi phía bên trái tôi. Và tôi đã gọi hàng người xin cầu nguyện, và tôi để ý người đàn bà đột nhiên...

11 Khi người nào, tim họ ngừng...Các bạn có thể nhắm mắt lại, nhưng khi bạn bị sốc với sự chết, khi tim các bạn ngừng đập, nhãn cầu của bạn thật sự trợn ngược, và phần màu trắng của mắt bạn đẩy ra. Và tôi để ý điều đó khi bà ấy ngã xuống. Và họ đã nhanh chóng gọi bác sĩ y khoa đến, và ông đã chạy đến bà ấy để xem mạch, và lắc đầu, đặt bàn tay trên bà, và để tai nghe tim bà. Và bà ấy đã chết. Bà ngã xuống nền nhà, và con gái bà la lên, làm gián đoạn buổi nhóm. Tôi tiếp tục, bởi vì tôi không có lời nào của Chúa dành cho người đàn bà ấy. Và tôi tiếp tục.

12 Họ đã nói điều gì đó về kiếm Anh Branham. Và họ nói, “Chúng ta không muốn gọi anh ấy trong hàng người xin cầu nguyện, bởi vì anh ấy ở dưới sự phân biệt.” Và họ nói, “Gọi Branham con,” đó là Billy. Và Billy, đó là lúc người đàn bà đã chết, cậu ấy không muốn...

13 Anh em biết, nhiều người nghi ngờ về người nào đó đang chết. Đó, đó là—đó chỉ là một cái vỏ. Không có gì ở đó cả. Điều đó, nhiều người nghĩ lạ thường. Rằng, người ấy, chính họ không ở đây; họ đã tiếp tục di chuyển. Và vì thế cậu ấy e ngại đi—đi lại gần người đàn bà ấy, bởi vì bà đã chết.

14 Và lúc đó lập tức Đức Thánh Linh phán với tôi. Từ chỗ của mình tôi quay lại, bước xuống, đến gần nơi người đàn bà nằm. Và đúng khi bắt đầu đến chỗ bà, Đức Thánh Linh đã phán với tôi; và tôi đã nói, “Hỡi Mary!”

15 Bà ấy nói, “Vâng, Anh Branham.” Bà đã sống lại. Và—và bà chưa bao giờ thấy chúng tôi trước đó. Và đó là lần đầu tiên trong buổi nhóm.

¹⁶ Sau đó ở Shawano vừa mới đây trong, ồ, tôi có thể nói, trong khoảng, cách đây bốn, hay năm năm, vừa qua, tôi đang giảng ở kho quân cụ một đêm nọ. Và có một đám đông nhiều người. Và một trưởng lão, tôi đoán khoảng tám mươi mấy tuổi, và người vợ thân yêu của ông, họ là tín đồ Lutheran bởi đức tin, đi nhà thờ Lutheran lớn nổi tiếng ở đó. Tôi quên tên nó lúc này. Đó là sự nhóm họp những tín đồ Lutheran lớn nhất ở nước Mỹ, ở một sự nhóm lại đơn giản, của thuộc viên giáo hội. Và thật là một vùng lớn dành cho tín đồ Lutheran. Và trong khi tôi đang giảng, tôi để ý người đó, đầu đưa ra phía sau như *thế*; còn tay người đó đưa ra, và anh ta buông lỏng, chết trong ghế ngồi. Và vợ anh bắt đầu la lên, và chị hét lên, “Ai giúp tôi với! Ai giúp tôi với!”

¹⁷ Và tôi nhìn. Tôi nói, “Mọi người cứ ngồi tại chỗ, giữ im lặng.” Hiểu không? Tôi chờ đợi Chúa ban cho tôi một lời. Và—và tôi...Sa-tan...Tôi vừa chuẩn bị sự kêu gọi tin nhận, và ngay lúc nó muốn tỏ cho thấy chính nó.

¹⁸ Vì thế anh em có bao giờ để ý khi anh em bắt đầu kêu gọi, ngay cả những đứa bé bắt đầu la khóc, và những việc như thế không? Đó là Sa-tan. Anh em là người thiêng liêng hiểu điều đó.

¹⁹ Vậy Chúa cho tôi biết tên anh ta, và tôi đã gọi anh, và anh ta trở lại với sự sống ngay như *thế*.

²⁰ Và sáng nay khi tôi quay lại, đây, và tôi đã thấy, nhiều lần, Chúa Jêsus đã mang người chết sống lại. Đứa bé ở Mexico đã chết lúc chín giờ sáng hôm ấy, và đây là giữa mười và mười một giờ đêm đó nó trở lại với sự sống. Và—và đó là lời làm chứng không gian dối với sự xác nhận của bác sĩ về điều đó, đây, rằng đứa bé đã chết trong văn phòng của ông lúc chín giờ sáng hôm đó. Tôi nghĩ nó bị bệnh viêm phổi. Và đứa bé đang sống ngày hôm nay, theo như tôi biết. Và điều đó đã xảy ra trước, ồ, chao ôi, ba mươi, hay bốn mươi ngàn người.

²¹ Và rồi sáng hôm nay tôi thấy Anh Way của chúng ta, như anh đang ngồi, anh ấy đang ngồi ngay ở đây bây giờ. Nhưng như anh đang ngồi ngay ở đâu đó trong *đây*, anh đang đứng. Còn chúng ta đang hát, và, “Vinh hiển thay, vinh hiển thay, halêlugia,” và bắt tay nhau. Tôi để ý anh khi điều đó đập vào anh, và đầu anh ngã lui. Anh ấy, Anh Way, không được ban cho những điều giống

như ngắt xiu hay hành động giống như thế. Và, anh ấy, tôi thấy anh ngã người ra phía sau. Và tôi thấy vợ anh, là y tá có bằng cấp, kiểm tra nhịp tim của anh. Và chị la lên; nó đã không hoạt động.

²² Và—và lúc đó tôi tin đó là Chị Nash, một quý bà ở đây, một chị em người da màu đến với hội thánh, một số người bắt đầu chạy về phía trước. Và lúc bấy giờ chị ấy, Bà Way, cứ đưa tay lên phía tôi để đến qua bụi giăng. Và tôi nói, “Mọi người giữ im lặng, cứ ngồi tại chỗ mình.” Đừng bao giờ để họ bị kích động trong những lần đó. Hiểu không? Đó là điều Sa-tan muốn làm. Cứ chờ xem Ngài phán điều gì. Nếu người nào đó đang di chuyển tới miền Vinh hiển, ồ, chúng ta phải chết lúc nào đó, không nơi nào tốt hơn là trong nhà thờ, vì thế—vì thế nên ngay trong nhà Chúa. Vì thế nên...

Nhưng người đàn ông đó quay trở lại. Tôi nghĩ có lẽ điều gì đó đã, anh ấy đã ngắt xiu hay điều gì đó đã xảy ra với anh ta, trong cách ấy. Nhưng khi tôi nhìn, và đầu anh ta quẹo lại gần như cách *này*, và thấy bên trong, phần dưới mắt anh, bị đẩy ra ngoài. Các bạn không thể nhắm lại, các bạn không thể để con mắt mình trong tình trạng đó; chính là trái tim đang ngừng đập đã làm cho con mắt như thế. Và tôi đi qua *đây*, và anh ấy...Có người nào đó, một người tốt bụng, đã đặt một...cái gì đó để dựa đầu anh lên. Và ở đó chân, tay anh, và cả người anh, cứng đờ. Nó đã ngừng hoạt động. Mặt anh đen như chiếc áo khoác của tôi, đen hơi đỏ đỏ, còn mắt anh trợn ngược. Và tôi biết là cơn đau tim. Tôi biết chúng làm gì và cách chúng lộn lại như thế nào; bất cứ ai khác đã từng thấy điều đó. Vì vậy tôi đặt tay lên mạch anh, và không có nhịp đập nào hơn trên bàn giấy này. [Anh Branham gõ vào cái bụi giăng bằng gỗ—Bt.] Không có gì cả. Đây là vợ anh, một y tá có đăng ký hành nghề, người đã kiểm tra mạch của anh. Không có nhịp đập nào cả.

²³ Rồi, ngày khác trong khi tôi ở với Anh Way có một sự phân biệt ở đây, tôi thấy rằng anh có tiếng tim đập rì rầm, dù sao đi nữa. Thế nên tôi nghĩ, “Nó đây rồi.” Vì thế tôi đặt tay trên anh ấy. Tôi nói, “Lạy Chúa kính yêu, con gọi, linh hồn anh em con, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, cho sự sống anh ấy trở lại.” Và Chúa Giê-hô-va biết, và Kinh Thánh Ngài ở đây trước tôi, cảm

thấy như, khi tôi đặt tay trên mạch anh ấy...Và như tôi biết sẽ trả lời cho điều này vào Ngày Phán xét nếu nó sai. Và cảm thấy nhịp đập của anh nhanh, gấp bốn hay năm lần, nó đập, bum, bum, bum, bum, bum; và rồi bắt đầu chậm dần, đập, bum, bum, bum, bum.

²⁴ Và anh ấy cố gắng mở miệng nói điều gì với tôi. Và cố mở miệng, và nói ngong nghịu, hầu như, cố nói điều đó. Và anh bật ra những chữ, “Anh Branham.” Sau đó trông giống như anh đi vào giấc ngủ trở lại hay điều gì đó, và tôi chờ một chút nữa, kiểm tra lại mạch của anh lần nữa; nó đang đập bình thường. Và rồi tôi nhìn lại lần nữa, và anh nhìn qua tôi. Và anh hầu như, tôi thấy, anh không tự chủ được; anh không biết mình ở đâu, nhưng tìm anh đang đập bình thường. Và Đức Chúa Trời đã gọi sự sống của anh trở lại với anh lần nữa.

²⁵ Cho nên tôi—tôi nói rằng trong sự tôn kính Chúa Jêsus Christ, Đấng Chính là Đức Chúa Trời không hề thay đổi, rằng khi...Sáng nay tôi đã giảng dài, vượt quá thì giờ của mình, và mệt mỏi và kiệt sức. Và có thể có hai điều. Ngài cũng trở nên mệt mỏi, hay khi tôi nói có tình trạng không ổn định, không chỉ để—để làm anh em tôi ấm ã lên, như chúng ta có thể nói điều đó, bởi vì tôi đã có...tôi đang thú nhận tình trạng phức tạp của mình. Và tôi đoán nếu như tối nay tôi có thể hỏi, trong cử tọa này, “Bao nhiêu người ở đây biết mình có tình trạng phức tạp?” trên thực tế mọi cánh tay sẽ giơ lên. Điều đó anh có thể biết, Anh Way, cứ để tôi tỏ cho anh em thấy đó là sự phân biệt hay không. Bao nhiêu người biết rằng mình có tình trạng phức tạp, hãy đưa tay lên. Nhìn đó kia! Hiểu không? Nhưng tôi—tôi không biết nếu điều đó làm tôi bị sốc để nói điều đó với Anh Way, lấy ví dụ như tôi có thể đang quở trách anh ấy hay điều gì đó, lúc ấy, rằng anh đã rơi vào trong tình trạng này, và Chúa Jêsus mang anh ấy trở lại.

²⁶ Bây giờ tôi—tôi là...nghĩ rằng Đức Chúa Trời không hề thay đổi mà đại Thánh đồ Phao-lô đại diện trong thời của ông, khi ông đã giảng dài một đêm nọ, và một người đã rơi xuống và sự sống ra khỏi người đó; và Phao-lô, đến nghiêng mình trên người, bởi ân điển Chúa, nói lại với cử tọa, “Sự sống còn ở trong người.” Tôi—tôi nghĩ rằng điều đó chứng minh với chúng ta, hay nếu các

bạn chưa bao giờ thấy điều đó trước đây, rằng Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

27 Và rồi có thể là điều này, mà tôi đã cố gắng nghĩ về nó chiều nay. Rằng, tôi đã đứng ở đây, với tất cả tấm lòng nói với các bạn hoàn toàn Lễ thật, và nói với các bạn về sự lo sợ bối rối của tôi, và khiến tôi công khai thú nhận, bởi vì...và nhờ anh em cầu nguyện để bên trong tôi sẽ được biến đổi hướng về dân sự, hầu cho tôi có thể làm như Chúa đã làm. Và để chứng thực rằng Ngài vẫn sẽ sai tôi đến cánh đồng truyền giáo, Ngài để điều đó xảy ra để tỏ cho thấy rằng Ngài vẫn chữa lành người đau, ừ-m, đấy, khiến người chết sống lại. Và tôi nghĩ nó không gì hơn là sự chứng thực về những gì tôi đã giảng dạy, và đã được làm chứng về Nước Đức Chúa Trời. Và đó là điều đi theo sự điều khiển mà Ngài vừa phán bảo Anh Roberson ở đó, và một người khác trong các anh em đồng lao. Vậy thì chúng ta yêu Ngài vì điều đó.

28 Và chúng ta biết ơn tối nay rằng Anh Way ở với chúng ta tối nay. Và chắc chắn Chúa đã không kết thúc với anh em chúng ta, nếu không thì anh ấy đã đi vào sáng nay. Có điều gì đó cho Anh Way để làm. Và tôi muốn anh biết, Anh Way à, rằng toàn thể hội thánh này, với chính tôi, sẽ cầu nguyện để Chúa sẽ tỏ cho anh kế hoạch của Ngài dành cho đời sống anh và vợ anh; và, ngay khi nó được cụ thể hóa, sẽ đặt anh vào nơi đó. Tôi tin chắc Ngài sẽ làm điều đó, Anh Way. Và hết thấy chúng ta, như là những Cơ-đốc nhân, sẽ cảm ơn cho Anh Way. Đúng thế không, thưa hội thánh? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi sẽ cầu nguyện để anh ấy và Chị Way sẽ tìm thấy vị trí của mình trong Chúa, cho sự hầu việc của họ trong đời sống.

29 Bây giờ, tôi cũng muốn nói với Anh Way. Tôi đến sớm để có thể nói với anh ấy và tìm thấy thái độ của anh thật sự là gì, hay điều gì đã xảy ra. Và anh ấy không biết. Thấy đó, nó vừa mới đi ra, và anh ấy chỉ ngã xuống và không biết gì. Chỉ thế thôi.

Anh Way đang muốn và đã hỏi có người nào trong tòa nhà này định đi xuống dưới Arkansas không, thứ Ba hay bất cứ khi nào các bạn đi, đến—đến với buổi nhóm này. Bây giờ, nó—nó có lẽ là một buổi nhóm rất nhỏ. Đó là tình anh em gặp nhau. Và tôi nghĩ nó hầu như ở một khu rừng nào đó, hay điều gì khác, đường

đi lên. Và có lẽ sẽ không có quá nhiều người, tôi—tôi đoán, ở buổi nhóm, bởi vì, thành thật mà nói, họ thậm chí không biết tôi đang đến, cho đến lúc này. Hiểu không? Và vì vậy bạn bè tôi chung quanh ở đó, có lẽ là một hay hai đêm trước, ngay cả những bạn bè tôi ở Arkansas, họ sẽ biết tôi xuống ở đó, sẽ có mặt tại buổi nhóm. Nhưng nếu ai định đi, và muốn có chỗ để người nào đó lái xe với họ, Anh Way sẽ vui mừng làm điều đó. Anh ấy nói để thông báo rằng anh sẽ không phải đặt gánh nặng trên nhiều người, để chăm sóc anh trong khi anh ở đây, bởi vì anh có thể làm điều đó. Nhưng anh ấy, nếu người nào đó đi, sẽ là một dấu hiệu với anh rằng Chúa sẽ yêu thương anh, hay sẽ là ở trong—là ở trong ý chỉ của Chúa dành cho anh để đi xuống. Vì thế tất cả anh em biết Anh Way, đang ngồi ở trong góc tại đây. Nếu người nào muốn, mà định đi xuống, và có một chỗ cho một hành khách thêm, anh ấy sẽ hân hạnh làm việc đó.

³⁰ Và rồi tối Chúa nhật kế tiếp, ý Chúa, tôi sẽ—tôi sẽ trở về, hay đúng hơn là, sáng Chúa nhật kế tiếp. Và—và nếu Anh Neville có lớp trường Chúa nhật, và khi nó kết thúc, tôi muốn thực hiện một băng ghi âm khác nếu có thể được. Và nếu tôi không nhầm, tôi nghĩ mình sẽ nói về *Đời Sống Bạn...Đời Sống Bạn Có Xứng Đáng Với Phúc Âm Không?* Đó, đó là, hay là, *vợ Bạn...Đời Sống Có Xứng Đáng Với Phúc Âm Không?* Đó là điều tôi muốn nói. *Đời Sống Bạn Có Xứng Đáng Với Phúc Âm Không?* Và tôi muốn thực hiện băng ghi âm về đề tài ấy, nếu Chúa muốn.

³¹ Còn bây giờ, tối nay, tôi đã thông báo ngày hôm nay rằng tôi sẽ thực hiện băng ghi âm. Và mục sư, tôi không nghĩ thậm chí đã giảng; vừa gọi tôi ra, và để nói ở bục giảng đây. Bây giờ, thế thì tôi không biết...Bây giờ, nếu họ thực hiện những băng ghi âm, nếu các bạn dường như thấy mệt mỏi hay điều gì đó, các bạn muốn đi ra, cứ im lặng như có thể được, bởi vì chúng ta không...Đấy, những—những máy vi âm này rất, rất nhạy, và chúng ghi được tiếng ồn nhỏ. Và chúng ta đang làm, cố gắng thực hiện những băng ghi âm này cho một chức vụ có tính quốc tế.

³² Và tối nay tôi muốn thông báo chủ đề của tôi như...sau khi tôi—tôi đọc Lời Đức Chúa Trời, tìm thấy trong Phúc âm theo Thánh Ma-thi-ơ, chương thứ 24. Của Phúc âm theo Thánh Ma-

thi-ơ, chương thứ 24, và chúng ta hãy bắt đầu bây giờ ở câu thứ 32 và đọc lời Kinh Thánh.

Bây giờ hãy nghe lời ví dụ về cây vả; Khi vừa lúc nhành—nhành non, lá mới đâm, thì các người biết mùa hạ gần tới.

Cũng vậy, khi các người thấy mọi điều này, khá biết rằng điều đó ở gần, thậm chí ở ngay trước cửa.

Quả thật, Ta nói cùng các người, dòng dõi Này chẳng qua, cho đến khi mọi điều này sẽ ứng nghiệm.

Trời đất sẽ qua, nhưng lời Ta nói sẽ chẳng qua đi.

Nhưng về ngày và giờ đó, chẳng có ai biết chỉ cả, không, không thiên sứ nào trên trời biết, song chỉ một mình Cha biết mà thôi.

Nhưng như đời Nô-ê thế nào, khi Con Người đến cũng thế ấy.

³³ Bây giờ trong việc đọc của chúng ta, chúng ta thấy tối nay, như chúng ta đã đọc, phần đầu của chương này đọc thấy rằng các môn đồ đã gọi Ngài lên trên núi, ngọn núi, và thưa với Ngài, “Dấu hiệu của sự tận thế sẽ là gì? Dấu hiệu của sự Ngài Đến sẽ là gì? Và khi nào sẽ là lúc không còn hòn đá nào chồng trên hòn đá khác, trên đền thờ?” Lúc bấy giờ Ngài tiếp tục trả lời. Thấy ở đây ở câu thứ nhất.

...Chúa Jêsus đi ra, và ra khỏi đền thờ, và đương đi, thì môn đồ đến gần Ngài...để chỉ cho Ngài xem tòa nhà, thuộc về đền thờ.

Và Ngài phán cùng họ rằng: Các người có thấy mọi điều này chẳng? Quả thật Ta nói cùng các người, Ở đó sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên một hòn khác, mà không bị đổ xuống.

Và môn đồ của Ngài...Và khi Ngài đương ngồi trên núi... (xin lỗi)...khi Ngài đương ngồi trên núi Ô-li-ve, các môn đồ tới riêng cùng Ngài, nói rằng: Xin phán cho chúng tôi biết, lúc nào những sự này sẽ xảy ra? Và có điềm gì chỉ về sự Chúa đến, và sự tận thế?

³⁴ Xem đấy, họ hỏi ba câu hỏi, và Ngài đã đáp lại ba câu. “Khi nào sẽ là lúc không còn hòn đá nào chồng trên hòn đá khác? Dấu hiệu về sự Ngài Đến là gì? Và còn về sự tận thế?” Và nhiều, tôi nghĩ, rằng nhiều anh em chúng ta phạm sai lầm bằng cách cố gắng áp đặt tất cả điều đó cho sự Ngài Đến. Nhưng Ngài đang trả lời ba câu hỏi khác nhau mà đã hỏi Ngài. “Tại sao sẽ là lúc mà sẽ không còn một hòn đá nào trong những hòn đá này còn lại trên hòn đá khác; khi nào điều này sẽ xảy ra? Và dấu hiệu của sự Tái lâm Ngài sẽ là gì? Và dấu hiệu của sự tận thế sẽ là gì?” Đấy, ba câu hỏi khác nhau. Và Ngài khởi sự trả lời từng câu một, về khi nào “những hòn đá sẽ không còn chồng trên hòn đá khác.” Và rồi sau khi Ngài trả lời xong các câu hỏi, thì Ngài khởi sự, “dấu hiệu về sự Ngài Đến.” Và rồi tiếp theo, “sự tận thế.”

³⁵ Bây giờ chúng ta để ý ở đây một trong những điều tôi muốn nói tối nay, là *Đền—Đền Đỏ Chớp Lên Về Dấu Hiệu Của Sự Ngài Đến*. Và chúng ta sẽ đang sống tối nay trong thời Nô-ê, “Sự Con Người đến cũng thế ấy.” Và bây giờ điều này đập vào tôi ngày nọ, và tôi nghĩ mình có thể cố gắng ghi âm điều này và nói dựa trên điều này. Và viết xuống nhiều câu Kinh Thánh ở đây mà tôi muốn nhắc đến, có thể, và—và đọc, một chút.

³⁶ Nhưng lúc bấy giờ Chúa Jêsus chúng ta được hỏi câu này, và Ngài đã cho họ về dấu hiệu của sự Ngài Đến. Và rồi lập tức Ngài phán điều này, “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ chẳng qua đi.” Và sau đó Ngài phán, “Hãy học biết ví dụ về cây vả. Khi nó đâm nhánh non, thì các người biết mùa hạ gần tới. Vậy khi các người thấy mọi điều này xảy ra, hay được bày tỏ, khá biết rằng thì giờ gần đến. Và dòng dõi này sẽ chẳng qua trước khi mọi điều này sẽ xảy đến.” Dòng dõi gì? Dòng dõi mà đang thấy sự bỏ đạo mà tối nay chúng ta đang nói về.

³⁷ Vậy nên khi tôi nghĩ về đề tài của tôi, như một đền đỏ chớp lên về sự Tái lâm của Ngài, nó nhắc tôi về sự chờ đợi ở một nhà ga, khi một hay nhiều người đứng khắp nơi, như nhiều người trong chúng ta, khi chúng ta đang đợi tàu lửa. Và chúng ta không thể nghe tàu lửa, hay anh chị em không thấy nó, nhưng anh chị em biết ấy là—ấy là giờ. Có lẽ người điều vận xe lửa nói, “Nó đến trễ một—một chút. Nó không đúng giờ hoàn toàn, nhưng chúng ta

không biết chính xác khi nào, nhưng chẳng bao lâu nó sẽ đến.” Và chúng ta sẽ đi dạo quanh nhà ga, bỏ tay trong túi, và ngồi trên các va-li của mình, và đi ra và mua một bao đậu phụng, và nói chuyện với...người nào đó băng qua đường. Nhưng đột nhiên chúng ta thấy điều gì đó xảy ra. Có tiếng ồn ào xảy ra ở ngoài đường ray. Và khi đó, những cánh tay hạ xuống, và đèn đỏ bắt đầu chớp lóe lên. Đó là gì? Xe lửa đến từng đoàn. Mặc dầu anh em không nghe tiếng nó, mặc dù anh em không thể thấy nó, song đèn đỏ chớp lóe đó và cánh tay phất xuống chỉ cho thấy xe lửa đang đi vào. Và rồi nếu anh em muốn ra đi trên tàu lửa đó, tốt hơn anh em nên ném bao đậu phụng xuống, ngừng nói chuyện, đứng dậy xách hành lý, và sẵn sàng nếu không thì anh em có thể bị để lại đằng sau, bởi vì nó chỉ ngừng lại địa phương trong chốc lát. Nó sẽ đi. Nếu anh chị em vẫn đứng im để tán gẫu, người lân cận băng qua đường phố, anh chị em sẽ bị để lại đằng sau.

³⁸ Huống chi đó là, thế thì, khi chúng ta thấy một dấu hiệu lóe lên rằng Ngài đang đến! Con tàu Phúc âm quen thuộc sẽ đi ngang qua, chẳng bao lâu nữa. Và khi chúng ta học hỏi tối nay về chủ đề lớn này, dấu hiệu lóe lên, khi Chúa chúng ta ngồi trên núi và nói với họ những điều này sẽ xảy ra, “Như việc đã xảy ra trong đời Nô-ê thế nào, sự Con Người đến cũng sẽ thế ấy.”

³⁹ Bây giờ chúng ta cần đi trở lại, một chút, và tìm xem chúng ta có thể thấy điều gì không trong thời này mà có sự tương đồng với thời Nô-ê. Và rồi chúng ta có thể nói lúc đó chúng ta ở đâu trong ngày mà Chúa chúng ta nói đến, xem thử chúng ta có thể tìm thấy thật sự sự tương đồng nào của thời Nô-ê không. Để làm điều này, tôi nghĩ chúng ta nên trở về với Sách Sáng thế ký, với thời Nô-ê. Và nếu anh chị em muốn lật với tôi, nếu anh chị em muốn, trong Thánh Kinh, quay lại với Sáng thế ký chương thứ 6, và đó là thời nước lụt, và đạo đức và tình trạng của thời đó, Sáng thế ký chương thứ 6. Bây giờ, chúng ta cần đọc, thấy và so sánh thời đó với thời nay. Để ý.

Và xảy ra, khi loài người khởi thêm nhiều trên mặt đất...

⁴⁰ Chính lời đầu tiên giới thiệu cho chúng ta có một ánh sáng lóe lên hoàn toàn rằng ngày đó đã gần, vì không hề lần nào trong

cả lịch sử từng có rất nhiều người, và quá nhiều người thêm lên nhanh, như chúng ta có ngày nay, cho đến nỗi khó để kiếm một nơi để ở lại. Và rất nhiều người thêm lên trên đất, cho đến nỗi khoa học nói, rằng, “Nếu nó tiếp tục thêm nhiều lên như đã xảy ra, trong hai mươi năm nữa sẽ không có đủ lương thực trên trái đất cho con người.” *Tạp chí Bạn đọc*, tôi nghĩ thế, đã trích dẫn điều đó, rằng, “Sẽ không có lương thực cho con người, họ gia tăng quá nhanh.”

⁴¹ Chúng ta có thể nhìn khắp nơi và thấy rằng những nơi mà trước đây là đồng vắng đã trở thành đô thị, và tuy nhiên sự kiểm soát sanh sản hoành hành lớn nhất chưa từng có. Tôi tin điều đó đã được nói về Chicago...Tôi hi vọng tôi không trích dẫn nhầm lẫn những con số này. Nhưng những trường hợp đã đăng ký thực sự, ba mươi ngàn ca phá thai cứ mỗi sáu mươi ngày, ở Chicago. Những trường hợp phá thai mỗi sáu mươi ngày, đã đăng ký! Còn những người không hề đăng ký thì thế nào? Thấy không, chỉ trong một thành phố lớn bốn triệu dân! Còn cả thế giới thì sao? Và tuy nhiên dân số quá đông đến nỗi điều đó họ thậm chí không thể quan tâm đến sự...

⁴² Ấn-độ, họ đang cố trở nên...để làm gián đoạn phần con người của đàn ông, và làm cho họ trở nên vô sinh, để con cái không thể sinh ra được, bởi vì họ thì—họ ở trên đà gia tăng như vậy. Bốn trăm bảy mươi triệu, vào lúc này, ở Ấn độ.

⁴³ Còn Trung Hoa, nơi gia tăng lớn hơn thì thế nào, nước Nga và cùng nhiều nước khác trên thế giới thì sao? “Khi con người bắt đầu gia tăng trên mặt đất.” Hiểu không? Bây giờ chúng ta trở lại với thời kỳ tiền đại hồng thủy.

...và khi loài người đã sanh được con gái rồi,

Và các con trai của Đức Chúa Trời thấy con gái loài người đẹp; và họ bèn lấy chúng làm vợ...tất cả người nào họ chọn.

Và CHÚA phán rằng: Thần Ta sẽ chẳng hằng ở trong loài người luôn; trong điều lầm lạc, loài người chỉ là xác thịt; tuy nhiên đời người sẽ là một—một trăm hai mươi năm mà thôi.

Và đời đó và đời sau, có những người cao lớn trên mặt đất; và cũng sau họ...các con trai Đức Chúa Trời ăn ở... với con gái loài người, mà sanh con cái với họ; và ấy là những người mạnh dạn ngày xưa là tay anh hùng,...có danh.

44 Ô, thật là một—một đề tài tuyệt vời mà chúng ta có ở đây! Hiểu không? Bây giờ, một trong những việc trước tiên tôi muốn các bạn để ý, rằng các—các con trai của Đức Chúa Trời thấy các con gái của loài người, mà họ thì đẹp. Bây giờ tôi không...Tôi đang chỉ ra điều này cho cả thế gian. Nhưng không bao giờ có lần nào trên trái đất, như tôi có thể nghĩ, chỉ lần đó, mà từng có số—số lượng lớn phụ nữ đẹp như vậy.

45 Và anh em có thể nhớ, một số những phụ nữ các bà lớn tuổi, và một số nhiều người các ông, đàn ông, có thể nhớ lại cách đây nhiều năm, thật ít khi các ông tìm thấy một người đàn bà đẹp. Nhưng ngày nay anh em không thấy người nào ngoài những gì xinh đẹp. Là bởi vì họ đi đến chỗ hết thấy đều cắt tóc ngắn quá vai, và trang điểm, và—và hết thấy các loại áo quần hở hang cùng những thứ khác. Họ có thể tự phô bày bằng cách như vậy. Và rồi chính là, điều khác, cây kim thời gian quay trở về, theo như lời Kinh Thánh. Và phụ nữ thường xuyên gia tăng về vẻ đẹp hiện có.

46 Tôi còn nhớ khi còn là một cậu bé ở trường, và quay lại rồi nhìn những đứa trẻ ngày nay, những cô bé đang lớn lên. Và tôi có thể nhìn, nghĩ về những phụ nữ khi tôi còn trẻ, và nhìn những cô gái ngày nay. Tôi nhớ có một cô gái được nhiều người ngưỡng mộ, và điều đó đã không xảy ra cách đây hơn hai mươi lăm năm, một cô gái được nhiều người ưa thích, một cô gái đẹp, và đẹp gần như mọi chàng trai đều muốn đi với cô gái này, bởi vì cô là nữ hoàng của—của nhóm. Có lẽ cả thành phố, có hai hay ba người nữ đó. Bây giờ cả thành phố đều đẹp, hết thấy phụ nữ. Điều đó ứng nghiệm lời Kinh Thánh, và đèn đỏ đang lóe lên rằng thì giờ đã gần.

47 Họ sáng chế ra thứ như son môi và—và đồ trang điểm, để một phụ nữ không đẹp lắm, vẫn có thể làm cho chính gương

mặt mình xinh đẹp bằng—tất cả các—các thứ mà họ làm để tự làm đẹp cho mình.

⁴⁸ Max Factor hoạt động cả ngày đêm, và có nhiều chi tiêu về mỹ phẩm, ở nước Mỹ, trong một năm, để làm cho phụ nữ đẹp, nhiều hơn là chi tiêu về hàng tạp hóa. Đúng thế. Tôi quên có bao nhiêu tỉ đô la mỗi năm được tiêu xài cho mỹ phẩm, để làm đẹp phụ nữ chúng ta.

⁴⁹ Bây giờ, tôi không nói điều gì chống lại việc đó, tôi chỉ đưa ra cho các bạn thấy rằng đó là một tia chớp của đèn đỏ báo hiệu giờ đã gần rồi. Vì Chúa Jêsus đã phán, chính Ngài, “Như đã xảy ra trong đời Nô-ê thế nào, sự đến của Con Người cũng thế ấy.” Xem đây, sự việc giống như vậy.

⁵⁰ Và để ý, “Khi dân sự bắt đầu sinh sản thêm nhiều, nhiều người. Các con gái của loài người xinh đẹp; và các con trai của Đức Chúa Trời nhìn họ, và lấy họ làm vợ.” Bây giờ, đó không phải là lời nói của riêng tôi. Tôi đang đọc ra từ Kinh Thánh, chỗ Chúa Jêsus đã phán với chúng ta để đi trở về với Sáng thế kỷ và so sánh thời đại này với nhau. Sự gia tăng dân số, và vẻ đẹp phụ nữ, bây giờ đó là dấu hiệu lớn.

⁵¹ Bây giờ sự cảnh báo, sự cảnh báo của Đức Giê-hô-va, câu thứ 3.

Và CHÚA phán rằng,...

⁵² Lập tức sau khi điều này xảy ra...Nên nhớ, Đức Thánh Linh đã viết Kinh Thánh, và Chúa Jêsus được trao cho quyền hợp pháp để hành động với sự đầy dẫy Thánh Linh. Và Ngài phán chỉ bởi Thánh Linh. Và lời Kinh Thánh được chép bởi Đức Thánh Linh. Và Chính Đấng đã chép Sáng thế kỷ 6, đã phán bảo với chúng ta trong Ma-thi-ơ 24, để biết khi nào thì giờ đến gần, để trở về với Sáng thế kỷ 6 và so sánh điều đó.

⁵³ Sự sinh sản thêm nhiều của con người trên đất; và tuy nhiên sự kiểm soát sinh sản, và mọi điều khác diễn ra, thậm chí không kiểm soát nó. Nó đang diễn ra thật giống như vậy, bởi vì chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng.

54 Và rồi để ý, ngay lập tức ở đó đến một thời mà đã được nói đàn bà rất đẹp, rất xinh. Và chúng ta kiểm soát điều đó với điều này và có thể chứng minh nó.

55 Bây giờ, tôi nhìn thấy một số bức tranh cách đây đã lâu khi tổ phụ chúng ta, khi họ băng qua những vùng bình nguyên. Và tôi không thể nhắc đến tên của người—người đàn bà ấy, nhưng tên bà được biết đến từ San Francisco tới—tới Boston, là một người phụ nữ xinh đẹp nhất vùng. Pearl White, tôi tin, là tên của bà, của nhiều năm trước đây. Bà bị tình nhân của mình là, Scott Jackson giết chết. Và nếu các bạn thấy bức tranh của người đàn bà ấy, về một thời là quý bà đẹp nhất vùng, các bạn không chắc sẽ nhìn bà. Bà trông giống như tác phẩm nghệ thuật cổ xưa ngoài phố ở đây. Hầu hết phụ nữ các chị có thể làm cách nào đó mình muốn, để đẹp hơn bà ấy gấp ba lần, bất cứ phụ nữ nào ngày nay mà các bạn bắt gặp trên đường phố. Xem đấy, đó là sự gia tăng, vẻ đẹp của phụ nữ.

56 Và rồi tôi tự hỏi nếu phụ nữ chúng ta nhận biết điều này và có thể...Đó là lý do tôi muốn có băng ghi âm này để truyền đi, để—để các bạn không phải đặt rất...Chúng ta muốn các chị đẹp, nhưng chúng ta muốn chị em đẹp tự nhiên. Chúng ta không muốn các chị đẹp bên ngoài. Một số phụ nữ đẹp này, nếu các bạn nhúng họ vào trong chậu giặt đồ một lát và rửa sạch họ, họ có thể trông khác lạ hẳn, và—và mặc cho họ thứ y phục giống như họ nên mặc. Nhưng họ—họ—họ không làm điều đó, và các bạn không thể nói họ không có gì khác hẳn. Và chúng ta sẽ đi đến điều đó lát nữa. Nhưng đây là đèn—đèn đỏ lóe lên.

57 Và nên nhớ, khi nhiều người bắt đầu gia tăng trên đất, và phụ nữ bắt đầu đẹp, chính là giờ đó, chính là lúc đó, mà:

...CHÚA phán, Thần Ta sẽ chẳng hằng ở với loài người luôn,...

Các bạn thấy đặc tính giống nhau đó không? Các bạn thấy bàn tay của Đức Chúa Trời không? “Thần Ta!” Con gái loài người thì đẹp; và họ bèn lấy làm vợ. Và Ngài phán, lúc đó, “Thần Ta sẽ chẳng hằng ở với loài người luôn. Ta sẽ định phần ngày của nó.”

Bây giờ câu thứ 4:

Và đời đó và đời sau, có những người cao lớn trên mặt đất,...các con trai Đức Chúa Trời ăn ở cùng con gái loài người, hay—hay là con gái loài người, và chúng sanh con cái cho—cho họ, và ấy những người mạnh dạn ngày xưa là tay anh hùng,...có danh.

⁵⁸ Các bạn để ý nó không hề nói gì về chuyện cưới gả không? Để ý, “Các con trai của Đức Chúa Trời ăn ở cùng các con gái của loài người,” không có về việc cưới gả. Và nếu các bạn lấy trong tiếng Hy-lạp gốc, chữ đó có nghĩa, nói, tôi có viết nó ra đâu đó ở đây, một “người vợ.” “Lấy họ làm *những người vợ*,” trong câu thứ 3, “lấy họ làm *những người vợ*.” Trong tiếng Hy-lạp, tôi tham khảo chiều nay, nó không nói, “Lấy họ làm *những người vợ*.” Nó nói, “Lấy họ *những người đàn bà*,” không phải những người vợ. Vậy thì các bạn kiểm tra lại điều đó với—với...quyển Emphatic Diaglott của mình, và xem điều đó có đúng không.

⁵⁹ “Lấy họ *những người đàn bà*,” không phải lấy những người vợ. Họ lấy người ta đúng như họ là, những người yêu đương tự do, giống như chúng ta có ngày nay. Nói cách khác, họ là những người tình vào thời đó giống như hiện giờ. Họ hành động bất cứ cách nào họ muốn, và lấy bất cứ người đàn bà nào mà họ có thể.

⁶⁰ “Và khi các con trai của Đức Chúa Trời...” Bây giờ, nhiều người họ nói ở đây rằng đó là những Thiên sứ sa ngã, và đại loại như vậy, và họ những người đàn ông và đàn bà. Nhưng để chỉ cho thấy rằng điều đó sai, nó hoàn toàn sai, Kinh Thánh không nói ở bất cứ nơi đâu về những Thiên sứ là đàn ông hay đàn bà. Và, ngoài ra, không hề có một—một người đàn bà được nói đến như là Thiên sứ, trong Kinh Thánh, không bao giờ. Vậy nếu các bạn muốn có câu Kinh Thánh về điều đó, các bạn có thể tìm thấy nó, trong Ma-thi-ơ 22:20, và vân vân.

⁶¹ Bây giờ, mà, điều đó, không có chuyện như một nữ thiên sứ. Đó là lý do mà một nữ thầy giảng...*Thiên sứ* là một “sứ giả.” Và đó là một—và nó là một...Một *thiên sứ* là một “sứ giả.” Và không có chuyện như vậy. Nhưng, các bạn thấy, rằng ngày nay họ đã thay đổi, giống như đã có lúc đó. Bây giờ, tôi đã có một số quan điểm lịch sử viết ra đây, chúng ta mong đi vào điều đó trong vài phút.

⁶² Để ý, phụ nữ của thời đó, trong thời Nô-ê, phải là chủ đề chính của cuộc trò chuyện thời ấy. Xem nào, “các con trai của Đức Chúa Trời,” của Sét, các con trai của Sét, đã thấy các con gái của Ca-in, mà họ thì xinh đẹp. Tại sao? Họ độc ác, và họ là các con gái của Ca-in. “Khi các con trai của Đức Chúa Trời thấy các con gái của loài người, họ xinh đẹp, thì lấy những phụ nữ đó. Rồi các con trai của Đức Chúa Trời sa ngã khỏi đẳng cấp của họ với Đức Chúa Trời, và trở nên những kẻ săn đuổi đàn bà.” Và nếu đó không phải là bức tranh của ngày nay, thì tôi không biết là điều gì. Điều đó là thật.

⁶³ Chao ôi! Thậm chí nhìn vào các giáo hội chúng ta ngày nay, nhìn mọi thứ các bạn muốn, để ý điều đó. Khắp mọi nơi, nó trông giống thời đó, phải là những người đàn bà đẹp. Lịch sử cho thấy, đàn ông trở nên những nô lệ với họ, rằng đàn ông thật sự trở thành nô lệ cho đàn bà, bởi vì họ quá đẹp, đến nỗi đàn ông trở thành nô lệ. Họ đúng là đã làm những miếu thờ, và thờ lạy. Và, cứ suy nghĩ đi, họ đúng là thờ phượng xác thịt và huyết giới nữ trong thời đó. Đó là lịch sử.

⁶⁴ Và so sánh điều đó với ngày nay. Nó giống nhau, thừa anh em. Đàn ông thật sự thờ phượng đàn bà. Tại sao, trong chính đất nước chúng ta, Bà Kennedy được nghĩ đến, nhiều gấp đôi Tổng thống. Đúng thế. Và nếu các bạn luôn trò chuyện về một người đàn ông, nếu người đó có một người vợ quyến rũ, chính là điều đó.

⁶⁵ Và bây giờ họ nói rằng về việc lái xe. Các bạn nghe họ nói phụ nữ là những người lái xe an toàn nhất. Điều đó sai, bởi vì tôi sẽ nói với anh em lý do. Billy và tôi, đi khắp nước Hoa Kỳ này, với tình trạng trực tiếp, chúng tôi để một—một bản đồ nhỏ trong xe của chúng tôi, một tấm thẻ nhỏ, và viết “đàn ông” và “đàn bà.” Và mỗi lần một người đàn bà làm điều sai, chúng tôi đánh dấu vào phía người đó; và người đàn ông làm sai, chúng tôi sẽ đánh dấu vào phía đàn ông. Và trong số ba trăm, điều mà chúng ta gọi là “điều sai lầm,” chúng tôi ghi trên đường đi ở đó, các bạn sẽ ngạc nhiên. Có hai trăm tám mươi phụ nữ, so với mười chín người đàn ông. Nhưng các bạn biết tại sao không? Họ không kiếm được điều đó trong phòng cảnh sát. Cảnh sát sẽ không bắt

giữ một cô gái đẹp; một trong một ngàn trường hợp. Chắc chắn, lấy số điện thoại của cô ta, nhưng anh ta sẽ không bắt giữ cô ấy. Và đó đúng là cách. Không ngạc nhiên các bản báo cáo không ghi lại điều đó. Hiểu không? Bởi vì, đàn ông ngày nay giống như trong thời Nô-ê, họ cúi đầu trước miếu thờ những người đàn bà đẹp. Đúng thế.Ồ, chào ôi!

⁶⁶ Thật điều đó phải là kinh khủng biết bao trong thời đó, thờ lạy như họ, phái nữ, lóe chính họ lên trong cách hấp dẫn như vậy. Và nếu lúc ấy họ tốt hơn trong việc làm điều đó, hơn bây giờ, tôi vui mừng mình không sống lúc đó. Hãy suy nghĩ về điều đó, về cách họ chỉ...cách mà phụ nữ đi đến chỗ hành động giống như họ làm bây giờ.

⁶⁷ Để ý, Kinh Thánh nói, “Họ ăn và họ uống.” Bây giờ, điều đó—điều đó thì chính đáng. Chắc chắn vậy.

“Hôn nhân là điều vinh dự.” Một người đàn ông, đàn ông cưới đàn bà, đó là vinh dự, điều đó hợp với nghi lễ trang trọng của Đức Chúa Trời. Nhưng khi đến một lúc người đàn ông ấy muốn lấy vợ của người khác, hay lấy một phụ nữ trẻ nào đó, hoặc người đàn bà nào đó cho dù cô ta là ai, và phá vỡ lời nguyện ước hôn nhân của mình, và làm điều gì đó sai trật, thì đó là tội lỗi trước mặt Đức Chúa Trời. Và Kinh Thánh nói chống lại điều đó rất nghiêm khắc.

⁶⁸ Bây giờ để ý, Nó nói rằng hôn nhân, Đức Chúa Trời đã thiết lập hôn nhân trong vườn Ê-đen, nhưng Ngài chắc chắn lên án tội tà dâm. Và những người đàn ông và đàn bà này, trong thời đó, đã bỏ qua luật pháp của Đức Chúa Trời, và tự nhận lấy điều đó cho chính họ và thực hiện nó, dù thế nào đi nữa. Bây giờ, hãy so sánh việc đó với ngày nay. Nhìn xem nó. Nếu các bạn muốn thấy tàu lửa vào ga, hãy có một suy nghĩ khá sâu sắc về nó bây giờ, vì Chúa Jêsus Christ đã phán không hề sai những Lời này. Hiểu không?

⁶⁹ Và để ý, Kinh Thánh nói ở đây, “Họ ăn và họ uống,” dĩ nhiên, với những người đàn bà đẹp của họ. Bây giờ, chúng ta nhận biết rằng điều đó được thôi. Ăn và uống, đó là một trong những luật tự nhiên của đời sống. Chúng ta phải làm thế. Nhưng khi tất cả dựa vào trí óc của các bạn, ngày nay nhiều người thật sự trở nên

hầu ăn, say sưa, những phụ nữ uống rượu trong các nhà hàng. Và các bạn đi vào một nơi ở đó những—những cốc vại để uống rượu whisky-ki và cốc-tai được phục vụ, đàn bà đi ra ngoài uống rượu với đàn ông.

⁷⁰ Chúa Jêsus phán, “Như đã xảy ra trong đời Nô-ê, họ ăn, và uống, và cưới gả.” Nói cách khác, họ sống với những phụ nữ không có cưới gả với họ. Và ngày nay, tại sao, điều đó rất hợp pháp. Họ đã có một Reno, để các bạn có thể kết hôn, và li dị và cưới lại lần nữa, tất cả trong cùng một ngày. Nhưng đó là cách không hợp thời ngày nay. Cái gọi là, người—người chồng, và những người vợ, mang chìa khóa khác nhau đến những phòng khác nhau trong những thành phố lớn này. Này, tôi đi du lịch. Tôi—tôi ở ngay trong những thành phố và biết điều đó có thật, người chồng có những cuộc hẹn của mình, và người vợ có những cuộc hẹn của mình. Ô, nó là sự kết hợp như vậy của—của sự thối nát, cho đến nỗi nó sản sinh ra một đám người của—của thể hệ ủy mị, lười biếng, không lành mạnh, bị giam cầm trong địa ngục.

⁷¹ Cách đây vài năm, nhìn chỗ người đàn ông phải đến, trong thân thể mình. Hãy nhìn xem người ấy bắt đầu đi đến ở đâu, bằng những việc anh ta đã làm. Khoa học thường xuyên cố gắng làm thức ăn tốt hơn, bắp lai giống, và—và cà chua lai giống, thịt bò lai giống, trong khi thứ đó chẳng tốt chút nào. Nó đang giết chết người ta, mà họ không nhận biết điều đó. Tại sao, trong vài năm nữa, họ sẽ chẳng là gì ngoài chỉ một—một đám người nhu nhược.

⁷² Cách đây năm mươi năm, các trò chơi bóng diễn ra đúng như hiện nay, và các bạn không bao giờ nghe về người nào bị thương, nhưng bây giờ chúng giết chết hàng chục người, hay hai chục, mỗi năm. Một trái banh sẽ đụng một người, người đó, chẳng có gì trong anh ta để nắm giữ sự sống bên trong anh. Anh ta giống như một con chuột lang. Các bạn đụng phải anh ta, anh rất mềm yếu, anh ta chết.

⁷³ Khi Bob Fitzsimmons đánh nhau với Corbett, tôi tin là họ đánh nhau một trăm hai mươi lăm vòng, một buổi chiều, bằng tay trần. Khi những người đó với những cú đấm bằng tay của họ như vậy có thể nhận một tấm gỗ bề dày hai in-sơ và bề ngang

bốn in-sơ, ở bốn in-sơ, và đánh vỡ tám gỗ hai nhân bốn đó đó với chẳng cái gì ngoài những cổ tay bị chai sạn. Họ ngủ với đôi tay ngâm trong giấm, để làm cho những quả đấm của họ cứng cáp. Và—và một vòng không ít hơn hai hay ba phút ngắn ngủi như chúng ta có ngày nay. Họ đã không buộc đệm lông chim trên người, và không ai bị giết chết. Và họ đánh nhau. Một vòng là một cú nốc-ao. Bạn phải hạ đo ván người ấy. Và họ đánh một trăm hai mươi lăm cú nốc-ao. Họ là đàn ông. Và ngày nay họ sẽ phải ngừng nghệ thuật đấm bốc lại, trong khi có đệm lông chim trên cánh tay và bao phủ nắm tay của họ, không thể đánh nhau hai hay ba vòng mà không có người bị chết. Việc gì thế? Người đó được tạo ra từ một đấm, tôi không biết, tạp chất mềm yếu, chẳng là gì ngoài đấm lai căng vô dụng, cho đến nỗi cả dòng dõi sắp chết.

⁷⁴ Kinh Thánh há chẳng đã nói rằng, rằng họ sẽ trở nên yếu hơn và tinh khôn hơn sao? Tại sao, trong chủng tộc khác sắp tới, họ sẽ sống từ vỏ bọc của viên thuốc con nhộng, uống một viên thuốc con nhộng cho buổi ăn tối của họ. Chẳng là gì ngoài một đấm hút thuốc, uống rượu, dùng cốc-tai, một đấm nghiện ma túy, tiêm chích. Những thiếu niên trong trường học, và phạm tội ở lứa tuổi vị thành niên; không ngạc nhiên, mẹ của nó ra ngoài phố, hành động như cách bà ta, ném con cái vào việc như vậy.

⁷⁵ Phụ nữ đẹp gia tăng; đời sống xã hội sụp đổ.Ồ, chao ôi, thật là một việc lớn trong thời chúng ta đang sống! Làm sao họ làm điều này, nó thì không...chấp nhận bởi điều đó. Họ sẽ không bỏ qua điều đó. Họ đang làm gì? Đúng như họ đã làm lúc ấy, họ đang làm cho những Điều răn của Đức Chúa Trời bị nhạo báng. Đức Chúa Trời phán, “Người chớ phạm tội tà dâm.” Nhưng họ tỏ cho thấy rằng họ có thể làm điều đó, và chấp nhận nó. Họ nghĩ mình sẽ xoay sở với nó, nhưng họ sẽ không bao giờ làm điều đó. Có lẽ các bạn không nên đến, lắng nghe điều này. Hả? Tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã phán rằng đây sẽ là lúc mà đèn đỏ sẽ chớp lên. Chúa Jêsus đã phán vậy.

⁷⁶ Bây giờ thật là một—một tội lỗi mà họ đang làm, và cười nhạo tội lỗi! Nhiều lần, mà, chính điều mà Kinh Thánh này gọi là vô đạo đức, thế gian ngày nay gọi là đức hạnh. Khi các bạn lấy

những cô gái trẻ của—của chúng ta, và lột áo quần họ, và đưa ra đó cho họ những thứ đồ ngăn ngừa, quần có dây cùng các thứ ra đó, và họ xuống phố, và người ta nghĩ điều đó là đúng để cô gái có thể phơi bày xác thịt phái nữ của mình. Khi mà, Kinh Thánh nói điều đó là tội lỗi, khủng khiếp thật! Nhưng thế gian gọi đó là đoan chính. Xem đây, họ đang lấy những Điều răn của Đức Chúa Trời...Và giáo hội không nói gì về điều đó. Đã đến lúc mà người nào đó đứng lên như danh sự công nghĩa, trong Danh Chúa Jêsus Christ, và đặt dấu chấm hết cho điều này, bởi vì lúc nào đó chúng ta sẽ trả lời cho việc ấy vào Ngày Phán xét.

⁷⁷ Bây giờ, nếu điều này nghe có vẻ xưa và cổ hủ, với người nào đó, thì hãy xem xét lại vài năm và xem điều gì sắp xảy ra bây giờ, và rồi tưởng tượng một tương lai. Không có tương lai nào ngoài sự Chúa Tái lâm.

⁷⁸ Để ý, kiểm tra lại phái nữ thời kỳ trước nạn đại hồng thủy này với những bước đi của ngày nay; kiểm tra lại những gì họ đã có. Kiểm tra lại các con trai của Đức Chúa Trời đã làm gì; kiểm tra lại những gì họ làm ngày nay.

⁷⁹ Cách đây không lâu tôi đang ngồi ở một hội đồng, và điều đó hầu như làm tôi suy sụp, khi tất cả...Mọi người dường như thật sự thích thú một cuộc trò chuyện của một mục sư, mà đang đứng trên bục giảng. Và tôi đang ngồi ở trong góc. Và có một—một quý cô đi vào, và cô ta ăn mặc thật tồi tệ. Và cô ta bước đi trong nhà thờ này, như Kinh Thánh nói, đi ổng ẹo. Và mọi thầy giảng trên bục giảng, cùng với hội chúng, mọi người quay đầu lại, nhìn theo cô gái này. Và tôi nghĩ về câu Kinh Thánh này, “Các con trai của Đức Chúa Trời ngược nhìn các con gái của loài người,” những con người tội lỗi, không tin kính, những người đàn bà đẹp.Ồ, điều đó xé một hội thánh ra từng mảnh. Nó lấy đi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Để ý, “Nhìn xem các con gái của loài người.”

⁸⁰ Bây giờ nên nhớ, Chúa Jêsus Christ không thể sai lầm đã tuyên phán những điều này sẽ xảy ra cách này trong thời nay. Và Ngài đã phán, “Khi các người thấy những điều này ứng nghiệm, thì các người biết thì giờ đã gần rồi.” Bây giờ, không có nhiều người muốn nói điều đó. Có nhiều thầy giảng mà không thể nói điều đó. Người ấy có thể, nếu người ấy muốn. Nhưng nếu người

ấy nói, hội chúng sẽ tống cổ người ấy ra. Điều đó hoàn toàn là sự thật.

⁸¹ Nhưng ở đây là một việc. Nếu một người được gọi là thuộc về Đức Chúa Trời, người đó sẽ ở lại sống với Kinh Thánh đó, tôi không quan tâm những gì người ấy phải làm. Các bạn phải nhớ rằng Đó là Lễ thật. Và Lễ thật hoặc là bị trói buộc hay là để tự do. Và điều này hoàn toàn là những gì Chúa Jêsus Christ phán.

⁸² “Các con trai của Đức Chúa Trời sa ngã bởi vì hình thức và những gương mặt đẹp, của các con gái loài người.” Và điều đó hoàn toàn chính xác những gì chúng ta có ngày nay, lại giống như vậy.

⁸³ Bây giờ, hãy so sánh thời đó. Sự gia tăng của loài người; đàn bà trở nên đẹp hơn; các con trai của Đức Chúa Trời sa ngã; kết hôn và cưới gả; những trường hợp li dị; sống trong tội tà dâm; và vân vân.

⁸⁴ “Tại sao” các bạn nói, “Anh Branham, chờ một chút. Tôi không biết.”

Hãy nghe, thưa anh em, ngay trước khi anh em nói điều gì đó, hãy nghe điều này. Chúa Jêsus Christ đã phán, rằng, “Hễ ai ngó một người đàn bà mà động tình ham muốn, thì đã phạm tội tà dâm trong lòng cùng người ấy rồi.” Và khi anh em thấy... Khi một người bước ra ngoài văn phòng mình, bước ra khỏi nhà thờ, bước ra khỏi nhà mình, bước ra phố, anh em thấy gì ngoài sự phô bày, về mọi phía, của xác thịt và huyết của phái nữ, sửa soạn hình thức, làm cho gương mặt xinh đẹp, cảm dỗ. Đó là điều Đức Chúa Trời đã phán sẽ xảy ra. Khi điều đó xảy ra, lúc đó thì giờ đã gần rồi.

“Như đã xảy ra trong thời Nô-ê, khi các con trai của Đức Chúa Trời thấy các con gái của loài người, và bắt đầu lấy những người đàn bà.” Hiểu không? Anh em đấy.

⁸⁵ Bây giờ hãy xem. Chúng ta thấy rằng, ngày nay cũng giống như vậy. Chúng ta thấy trong lịch sử, rằng sự hấp dẫn giới tính họ đã có trong thời của họ như vậy, cho đến nỗi các con trai của Đức Chúa Trời tự làm cho mình những đền thờ đàn bà. Đó là thần Vệ nữ, và vân vân. Thấy không? Họ, họ làm những đền miếu, và cúi

đầu lạy những thần này.Ồ, anh em nói, “Anh Branham, chúng tôi không làm những việc như thế ngày nay. Anh không thể so sánh điều đó với thời đại này.” Tôi xin lỗi anh em. Tôi nghĩ ngày nay nó còn tệ hơn thời đó.

⁸⁶ Chúng ta thấy gì? Ti-vi. Anh em thậm chí không thể xem báo nhưng mọi thứ mà anh em thấy thì nhan nhản với phái nữ. Những người đàn bà đẹp trên mỗi kiện rượu whiskey, trên những tạp chí, khiêu dâm, ăn mặc vô đạo đức. Trên ti-vi, trong mọi thứ, là một người đàn bà nào đó ăn mặc khêu gợi, một người đàn bà đẹp nào đó. Và chúng ta thấy rằng trên—trên những quảng cáo thuốc lá, mọi thứ mà anh em có thể nhìn, anh em thấy rằng đó là một người đàn bà quyến rũ nào đó. Anh em thậm chí không thể thấy quảng cáo về một đôi tất lụa trừ phi anh em thấy hầu như loại chân dài, mảnh dẻ qua đó. Và đúng thế. Nhưng đó là gì? Tại sao là thế?

⁸⁷ Tôi nhớ tôi đã làm việc cho một người, Chris Meisner, ở trên góc phố đây. Nhiều anh em nhớ Chris Meisner. Tôi nghĩ, vợ anh ấy, Lillian, tên vợ anh ấy là Lily, một Ellinger. Và khi chị ấy...Một người đàn ông đi qua. Chị ấy là cô gái đẹp. Và một người đàn ông muốn được phép của cha chị, in hình khuôn mặt của chị, bức ảnh của chị, khuôn mặt nhìn nghiêng của chị, trên một hộp kẹo. Và cụ tít đồ Luther người Đức này giữ vững quan điểm của mình, và ông nói, “Đó là một điều sỉ nhục đối với tôi, để hình con gái tôi trên một hộp kẹo, được bày lan tràn khắp nước.” Còn ngày hôm nay thì sao? Khi mà, những tấm yết thị, chương trình truyền hình, mọi thứ anh em thấy, là những thứ không tin kính, vô đạo đức, thô tục, khiêu dâm. Đúng thế. Đó là gì? Con tàu, đoàn—đoàn tàu xưa đang vào ga của nó giờ này. Kinh Thánh nói vậy, nó sẽ đến ngay. Chúng ta nghe tiếng nó.

⁸⁸ Chúng ta nói về những việc khác về điều đó, nhưng, nên nhớ, đây là tia chớp khác, một trong những tia chớp đang lóe lên ngày nay trước chúng ta.Ồ, chúng ta thấy tình trạng đất nước; chúng ta thấy sự xáo động chính trị; chúng ta thấy tình trạng hội thánh. Chúng ta giảng về tất cả điều đó. Nhưng đây là điều gì đó mới mẻ. Nó là điều gì đó rất không được ưa thích để được nói đến, nhưng nó phải được thực hiện, vì ở đó phải là một tiếng đang kêu lớn.

Nên nhớ, chính những lời tôi nói tối nay sẽ gặp lại tôi ở sự Phán xét nơi xa kia. Hiểu không?

⁸⁹ Khi tôi thấy người đàn bà này cách đây không lâu, trong một khái tượng Chúa bày tỏ cho tôi, thấy cô ta chết. Mà, tôi không thể không bao giờ nghĩ về tên của người phụ nữ ấy, cô ta, Marilyn Monroe. Và tôi chưa hề gặp cô ấy. Tôi không đi xem phim. Nhưng tôi—tôi—tôi đã thấy cô gái đó, và cô ta rất quyến rũ. Và cô ta đang cố lấy cái gì đó; cô sắp chết, bị cơn đau tim. Và Chúa phán, “Bây giờ người nói rằng, ‘Cô ta đã chết đúng lúc bốn giờ. Cô ta không tự tử.’” Nói, “Nhưng người có thể nói cô ta đã chết lúc bốn giờ, bởi vì điều đó chỉ xảy ra vài giây trước bốn giờ.” Và tại đó tôi thấy nơi người ta tìm thấy cô. Và tôi đã kể với Billy, tôi đã kể với gia đình, những người ở với tôi, về điều đó. Và vài ngày sau, chính Marilyn Monroe đã chết.

⁹⁰ Bây giờ, khi tôi ở Canada ngày nọ, các con tôi cứ nói với tôi, về nơi nào đó mà một quý bà đã để cho chúng tôi ở, có một cái ti-vi. Và chúng nói, “Sẽ có một vở kịch, gọi là, Dòng Sông Không Trở Lại.” Đó là dòng sông tôi đã câu cá, luôn mọi lúc. Và Don Smith, một trong những người bạn của tôi, có đi chuyến đó. Nói, “Họ đã làm một cuốn phim về nó.” Và nói, “Ba ơi, có lẽ Ông Smith có trên chương trình. Ba có muốn xem không?”

“Ồ,” tôi nói, “khi ba từ Canada trở về, nếu có thì giờ vào lúc đó, ba sẽ xem.”Ồ, khi vở kịch đó chiếu, tôi có đi qua để xem nó, đi xem nó. Và khi tôi xem, người mà đang đóng trong đó không ai ngoài Marilyn Monroe. Bây giờ, cô ta đấy, sau khi đã chết một năm hay hơn nữa, cô ta ăn mặc hoàn toàn khiêu dâm. Có tiếng cô ta ở trên, vẫn còn nghe; và sẽ còn, từ năm này qua năm khác, trên băng ghi âm từ tính đó. Nếu băng từ tính đó lưu giữ hành động của cô ấy, khi mà nếu từ chỗ đó cô ta nhìn lại tối nay...Tôi tin cô được cứu, nhưng tôi không biết; điều đó thuộc về Chúa. Nhưng nếu cô ấy có thể nhìn lại, cô không thể chối bỏ điều đó. Cô không thể chối bỏ điều này, bởi vì chúng ta đã có nó. Huống chi Đức Chúa Trời có mọi hành động, mọi cử chỉ, trên băng ghi âm siêu nhiên vĩ đại của Ngài, mà sẽ được...Chúng ta không thể lấy ra khỏi nó. Nó ở ngay đấy.

91 Và nên nhớ, nếu có một máy vi âm đang đặt ngay tại đây nơi mà *điều này* hiện có, và tôi đang làm việc phát thanh giờ này với thế giới, nhiều người khắp thế giới sẽ nghe tiếng tôi trước cả khi nó đi qua bức giảng này đến với các bạn. Điều đó ở trong điện tử của—của thế giới.

92 Và anh em biết đấy, tiếng đó không bao giờ chết. Nó sẽ không bao giờ chết. Khoa học tuyên bố, “Trong hai mươi năm,” nếu họ có thể tiến bộ như hiện nay, “Rằng họ sẽ bắt được tiếng thật của Chúa Jêsus Christ khi Ngài còn ở trên đất, trong hai mươi năm nữa từ giờ trở đi.” Bởi vì, nó giống như liệng một hòn sỏi xuống hồ, những làn sóng nhỏ cuối cùng có thể tan đi trước mắt các bạn, nhưng khoa học tuyên bố chúng dội lại tới một bờ hồ, băng qua đại dương này đến đại dương khác, và đi tới đi lui, và chúng không hề chết. Và những lời mà các bạn nói cũng không hề chết; chúng sẽ gặp các bạn vào Ngày Phán xét, và sẽ kết tội quý vị hay cứu vớt quý vị, và quý vị sẽ không bao giờ có thể trốn khỏi bất cứ điều nào của nó.

93 Và chúng ta rất có ý thức, nó đang đến ngay qua phòng này bây giờ, là những hình ảnh của nhiều người. Nếu quý vị không tin điều đó, hãy bật ti-vi lên. Và có những tiếng của nhiều người, tuy nhiên những giác quan của chúng ta sẽ không bắt được chúng.

94 Bây giờ, chúng ta có trạm gởi đi và cột từ tính, hay một ống đèn, hoặc tinh thể pha lê để bắt những tiếng đó và tái tạo lại chúng. Và bây giờ điều duy nhất Kinh Thánh có, là điều này, Lời của Chúa Jêsus Christ mà Ngài đã phán, và Chúng sống động theo đúng nghĩa đen giống y như bất cứ lời nào khác trên thế giới tối nay.

95 Vậy thì, nếu lòng anh em đã được thanh tẩy bằng Huyết của Chúa Jêsus Christ, và trở nên một máy nhận từ Máy gởi đi đó, Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, và làm những công việc giống như Ngài đã làm, bởi vì Lời Ngài không thể chết. Chúng sống mãi mãi. Họ không phải bắt được đài, hay hai mươi năm nữa kể từ bây giờ. Chúng ta tiếp nhận Nó ngay bây giờ. Vậy thì, các bạn đấy.

96 Sống trong thời trọng đại này mà chúng ta đang sống, gần sự hiện đến của Con Người, và những ánh sáng lóe lên ở mọi nơi,

về sự Ngài Đến. Chúng ta thấy điều đó trong chính trị; chúng ta thấy điều đó trong hội thánh; chúng ta thấy điều đó trong thời đại; chúng ta thấy điều đó khắp mọi nơi chúng ta nhìn. Chúng ta thấy mặt trời không giống như nó thường có trước đây.

Thế gian bên ngoài giải trí mua vui. Họ nói với tôi ngay bây giờ, ở Bắc Cực, ở trên đó, biển đã trở nên, tôi quên bao nhiêu rồi, sâu hơn bao giờ hết. Eo biển Bering, các bạn có thể băng ngang qua chúng. Bây giờ, nó sâu hơn nhiều, nhiều, nhiều bộ, trong Eo biển Bering. Tại sao? Trái đất đang phồng lên ở giữa. Nó bắt đầu nuốt cạn ở ngoài đây nơi nó đã sâu, và bắt đầu sâu hơn ở đây nơi nó bị nuốt. Thế gian hoàn toàn ở trong sự vui chơi. Nó đang đi chap chững. Nó đang lắc lư. Mọi xác thịt đang đưa vào, và mọi thứ mà chúng ta có thể thấy.

⁹⁷ Và bây giờ, tối nay, chúng ta thấy rằng chính xác thịt tự nó đang sản xuất, trong nhân loại, dấu hiệu về sự Ngài Đến; vì, các con trai của Đức Chúa Trời, và các con gái của loài người trở nên đẹp, và cách mà họ đang lấy những người đàn bà thế nào. Chúng ta đang sống trong một thì giờ trọng đại biết bao! Ô, chao ôi, và thật nó đã xảy ra vào thời đó!

⁹⁸ Thế thì chúng ta thấy trong lịch sử của sự gây sốc lớn này, về người đàn ông thờ phượng người đàn bà, và chúng ta thấy ngày nay đó là một thế giới của đàn bà.

⁹⁹ Cách đây không lâu, tôi đã ở Thụy sĩ, và tôi đang nói chuyện với...Bây giờ, không việc gì chống lại phụ nữ Cơ-đốc chúng ta, không, thưa quý vị, họ là những viên ngọc. Tôi đang nói về sự chạy theo thế gian. Có một quý cô lái xe theo với tôi, Anh Guggenbuhl, và bạn gái của anh mà anh đang đi với. Anh ấy là người khoảng—khoảng gần bằng tuổi tôi, chưa hề kết hôn, một người độc thân lớn tuổi, và anh ấy đang đi với một cô nào đó. Và rồi một trong những cô gái ở đó, và cô ấy nói, “Anh Branham, nói cho chúng tôi biết về nước Mỹ. Chúng tôi hiểu rằng, phụ nữ ở nơi đó, đó là một thế giới đàn bà ở nơi đó, không còn nghi ngờ gì nữa.”

Tôi nói, “Đúng thế.”

Nói, “Chúng tôi luôn luôn muốn đi.”

Sau đó tôi bắt đầu giải thích với cô ấy. Cô ấy nói, “Cái gì?” Tôi nói, “Vâng.” Nó đã thay đổi quan niệm của cô ngay tức khắc.

“Ồ,” cô ấy nói, “thế thì, làm sao các anh có thể sống đời sống Cơ-đốc trong một nơi như thế?” Hãy suy nghĩ về điều đó.

¹⁰⁰ Khi tôi đi vào—vào Rô-ma, và xuống ở San Angelo, các hầm mộ, nó là một cú kinh động. Khi tôi bước ra khỏi khách sạn và đi xuống nơi mà nó được gọi là, “Ba Đồng tiền trong một Vòi phun nước,” những phụ nữ trên phố, đòi truy làm sao. Những phụ nữ đi ra và mời các bạn hẹn với họ, tất cả các loại, kích cỡ, và các thứ. Và tôi quên bao nhiêu người đã đến với Billy và tôi và Anh Baxter, trước khi chúng tôi có thể đi xuống hồ, và người đàn ông từ TWA đang chỉ cho chúng tôi thấy điều đó khắp nơi. Tôi nói, “Những phụ nữ kia phải sống như thế à?”

¹⁰¹ Nói, “Không. Khi những người lính ở trên đây, họ quen với điều đó. Và, tuy nhiên, họ có việc làm tốt, song họ cứ tiếp tục.”

Nhưng ngay trong một nơi như thế, khi tôi đến một điểm của San Angelo, một bảng hiệu to lớn ở đó, bên ngoài Vatican, nói rằng, “Một thông cáo với phụ nữ Mỹ! Làm ơn mặc áo quần vào trước khi quý vị đi vào và giữ sự tôn kính với người chết.”

¹⁰² Tôi đã thấy một cô gái Mỹ đi đến Paris, nơi mà nó, thật sự, là một trong những mẫu thời trang của chúng ta thường đến từ Paris. Nhưng cô gái đó ăn mặc rất vô luân, với cha và mẹ cô, cho đến nỗi những người lính đang làm việc ở ngoài đó thả cuộc xềng của họ xuống, và chạy theo nhìn cảnh tượng ấy, để nhìn cô gái Mỹ này đi qua.

¹⁰³ Chúng ta dẫn đầu về thời trang. Nó thường là ở Paris, nhưng bây giờ chúng đến đây trở nên thiếu thẩm mỹ, sự nhơ nhớp hạ cấp. Và đất nước này, nơi có một cơn phục hưng vừa mới đi qua, về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, với Chúa Jêsus kính yêu đang bày tỏ những dấu kỳ phép lạ của sự thương xót của Ngài, và nói như nó đã xảy ra trong thời Nô-ê, và một tia chớp lóe lên từ bên này đến bên kia. Một Đức Chúa Trời mà có thể khiến kẻ chết sống lại khỏi giường; một Đức Chúa Trời mà có thể chữa lành người đau; một Đức Chúa Trời mà có thể nói những sự việc trước khi nó ứng nghiệm, và làm cho trọn vẹn từng chút, đúng mọi lúc,

không có sự sai trật. Và anh em có thể giảng cho những phụ nữ chúng ta ở nước Mỹ, và họ bắt đầu tệ hơn mọi năm. Bombay, tôi muốn nói...

¹⁰⁴ Ở Durban, Nam Phi, nơi đó có khoảng hai trăm ngàn người thổ dân nhóm nhau lại với buổi nhóm, khi phép lạ lớn mà Đức Chúa Trời thực hiện. Và tôi đã thấy ba mươi ngàn thổ dân bản xứ. Những người đàn bà đứng đó với một mảnh chuối hạt bốn in-sơ chỉ che xuống phía trước. Và đàn ông, không có áo quần trên người, ngoài mảnh vải bốn in-sơ. Trần truồng! Một cái mền để ngủ, bằng miếng da dê; họ được cho nó, với họ, khi họ đến số tuổi nào đó; và rồi họ sống trong đó, ngủ trong đó, quần mình trong đó, và chết và chôn trong nó, trong một bãi súc vật nào đó.

¹⁰⁵ Và tôi đã thấy những người đàn bà đó, rất nguyên sơ, đến nỗi một phụ nữ sanh con, đang ngồi cách tôi hai mươi bộ. Chị không hề đến bệnh viện. Họ, một người đàn bà ở đó giúp đỡ chị ở đó một phút, và trong khoảng năm phút là xong hết. Chị nhặt đứa bé lên và ẵm nó vào ngực, cho nó bú. Sự nguyên sơ đó! Nhưng khi họ thấy quyền năng của Đức Chúa Trời Toàn Năng đến trên một cậu con trai đau nặng, và thậm chí tâm trí không ổn định; và cậu đã đứng dậy với trạng thái tâm thần tốt, dâng lên sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời; ba mươi ngàn thổ dân bản xứ đã tin nhận Chúa Jêsus Christ làm Đấng Cứu Rỗi của họ cách cá nhân. Điều gì đã xảy ra? Anh em nên nhớ, đó là con số lớn gấp mười lần Lễ Ngũ tuần. Ba mươi ngàn người! Và không người nào...

Chính mắt tôi đã quan sát những phụ nữ kia, khi họ sắp mình xuống đất, đập vỡ những hình tượng, dâng đời sống cho Đức Chúa Jêsus Christ. Họ không biết; họ có lẽ chưa bao giờ nghe Danh Ngài, nhiều người trong họ. Nhưng khi họ quì gối—quì gối, và tôi hỏi họ, họ có thành thật với điều đó không, muốn nói điều đó, đập vỡ hình tượng của họ. Và họ đã đập vỡ hình tượng của họ. Và khi họ quì gối và dâng đời sống mình cho Đấng Christ, trong khi tôi cầu nguyện cho họ, và họ đứng lên quay lưng lại. Và những người đàn bà kia sẽ đứng lên đôi cánh tay buông xuống, không biết họ trần truồng; ngay khi Sự Sống của Đấng Christ đụng đến đời sống họ, tôi thấy những người đàn bà đó gấp tay trước ngực và bước ra trước sự hiện diện của đàn ông. Và nếu sự

chạm đến của Chúa Jêsus Christ sẽ làm điều đó với một thổ dân trùm mền, thì nó sẽ làm điều gì với một dân tộc đã nghe Phúc âm trong một trăm năm? Chúng ta bây giờ đây...Tôi đã thấy điều đó. Đó là không ai khác nói. Tôi đã thấy thế. Hiếu không? Thế thì thật lạ làm sao chúng ta tự xưng mình là những Cơ-đốc nhân, mà mỗi năm lại cởi bỏ áo quần đi nhiều hơn nữa. Và các giáo hội dường như không quan tâm về điều đó.

¹⁰⁶ Những chương trình trên ti-vi, ồ, làm cho xác thịt nữ giới và huyết...Họ không phải là các thần. Họ không phải là nữ thần. Nhưng điều đó để nước Mỹ hoàn toàn chính xác ứng nghiệm lời Kinh Thánh. Con số của nước Mỹ là mười ba. Đền thờ của nước Mỹ luôn luôn, là một phụ nữ. Nó ở trên chính đồng tiền của chúng ta. Nó ở trên mọi thứ. Và bây giờ chắc chắn nó mang lại một lúc mà chúng ta cũng sẽ có nữ thần nước Mỹ, không quá xa. Anh em có thể thấy chữ viết tay trên tường.

¹⁰⁷ Ồ, chúng ta sẽ làm gì? Anh em không thể bước ra trên phố và tìm thấy...Nhìn ra ngoài phố, bắt đầu xuống phố và chỉ thấy sự phơi bày của phụ nữ, cách mà họ tự làm cho mình với những bộ đồ đó, để tỏ lòng tốt, một phụ nữ nên xấu hổ khi mặc bộ đồ trong phòng như thế. Bước ra đường phố, và—và với những bộ đồ nhỏ xíu, quá chật trên người. Và—và ở ngoài những bãi tắm này với những bộ bikini nhỏ xíu này, hay cái mà họ gọi đó, trên người, và những thứ như thế. Mà không biết rằng bên trong chúng là một tà linh. Khi mà, nhiều người trong họ ở trong những ban hát. Đó là điều Chúa Jêsus đã phán sẽ xảy ra.

¹⁰⁸ Xác thịt phái nữ! Họ là thịt và huyết. Họ không phải là các thần. Với quan niệm của tôi...Xin Chúa tha thứ tôi nếu tôi sai. Nó là một sự thoát y toàn bộ. Các bạn hầu như không thể đổ lỗi cho người đàn ông, nếu anh ta không phải là một—một Cơ-đốc nhân, nhưng sa ngã, và rơi vào những cám dỗ trong chỗ và tới chỗ như vậy đến nỗi người đó ắt sẽ làm điều sai trật, cho đến khi anh ta, đây, anh ta không thể tự chủ. Thật kinh ngạc không có nhiều sự hiệp dân nữa cứ tiếp diễn, bởi vì, rất nhiều về điều đó, vì phụ nữ ở trong điều đó. Nhưng, nếu không, làm sao các bạn có thể trách đàn ông? Hãy khiển trách nơi đáng khiển trách.

¹⁰⁹ Một bà nói, “Này, Anh Branham, tôi thật là đạo đức như tôi...” Không nghi ngờ gì về điều đó.

Nhưng, chị ơi, chị biết rằng chị sẽ trả lời vào Ngày Phán xét vì tội tà dâm khi tự phơi bày mình ra đó và đàn ông nhìn chị không? Ngài phán, “Hễ ai ngó đàn bà mà động tình tham muốn, thì trong lòng đã phạm tội tà dâm cùng người rồi, và sẽ phải trả lời về điều đó.” Và có lẽ chị em không có hành động gì, nhưng nếu chị em để cho Sa-tan đặt tà linh đó trên chị em, thì, chính xác thật sẽ dạy chị em rằng điều đó sai! Không có Thánh Linh của Đức Chúa Trời, xác thật sẽ làm điều đó, dạy chị điều sai.

¹¹⁰ Tôi tiên đoán rằng chẳng bao lâu họ sẽ đi ra với một trong những thứ này, nó sẽ chỉ là một chiếc lá vả trở lại. Tôi đã nói trước điều đó cách đây ba mươi năm. Đấy, sự sỉ nhục đối với Kinh Thánh. Hiểu không? Họ sẽ làm điều đó. Đó là vũ thoát y công khai.

¹¹¹ Bây giờ, ma quỷ làm giống như vậy với các con trai của Đức Chúa Trời ngày nay. Và đúng thế. Hãy xem những sự kinh doanh của chúng ta. Phần lớn công việc kinh doanh của chúng ta được kiểm soát bởi đàn bà, nhiều trong số họ. Và điều đó đúng. Hãy xem các giáo hội, nhìn đất nước chúng ta, làm thế nào các con trai của Đức Chúa Trời lại cúi thấp ở đền thờ của những thứ này, những người đàn bà. Khi mà, họ là, với tôi, nó không hơn gì những gái điếm công cộng. Đó là điều kinh khủng để nói, nhưng đó là sự thật trần trụi. Tôi biết rằng những người nghe những băng ghi âm này và các thứ, sẽ nói những điều này. Nhưng làm sao chị em có thể làm điều đó? Nếu chị em tự phô bày như thế, và đàn ông nhìn chị em, như Chúa Jê-sus phán chị em “đã phạm tội tà dâm” với người đó. Và khi người đàn ông đó phải trả lời về việc phạm tội tà dâm, ai làm điều đó, đó là lỗi của ai? Chính người đàn bà tự lột trần như thế và tự giơ ra, hay tự bày ra trước mặt tội nhân ấy. Đúng thế. Dấu hiệu của điều gì? Thời kỳ cuối cùng, đèn đỏ.

¹¹² Tình mẫu tử bị đổ vỡ. Các dân tộc đang đổ vỡ. Bây giờ nếu anh em muốn thấy Chúa Jê-sus đã phán điều đó ở đâu, hãy đọc Ma-thi-ơ 5:28. Nó ở đó. Đời sống phái nữ là nguyên nhân và hình thức của sự sa ngã, trên điều đó, quyền lực tình dục đã là sự

hủy hoại. Nếu các bạn muốn truy đến nguyên nhân, đây là một số dân tộc mà tôi đã lần theo nguyên nhân sự sa ngã của họ. Một là Ai-cập, A-si-ri, La-mã, và cái gì nữa, sa ngã bởi sức mạnh của đàn bà.

¹¹³ Để ý, không có gì mà Đức Chúa Trời có thể ban cho một người, bên ngoài sự cứu chuộc, tốt hơn là một người vợ tử tế. Không người đàn ông nào có thể an ủi, không—không một người nào có thể an ủi một người khi họ mệt mỏi, họ sẽ không giải bày tâm sự với bất cứ ai như họ có thể nói với vợ của chính họ. Và thật là một điều may mắn cho các anh em là khi anh em có một người vợ nhỏ bé xinh đẹp mà trong sạch và ngay thẳng, và đạo đức, và anh em có thể đến khi mệt mỏi và kiệt sức, và ngồi xuống và nàng có thể trò chuyện với anh em. Nàng có thể làm nhiều với anh em hơn bất cứ ai khác. Đúng thế. Nàng là một viên ngọc quý. Nàng là một nữ hoàng.

¹¹⁴ Nhưng nên nhớ, “Đàn bà được tạo nên dành cho đàn ông; không phải đàn ông dành cho đàn bà.” Tạo vật cuối cùng mà Thượng Đế đã tạo nên là một người đàn ông. Đàn bà là một sản phẩm phụ từ người đàn ông mà ra. “Và nàng được làm ra cho đàn ông; không phải đàn ông được làm ra cho đàn bà.” Họ đã làm điều đó ngược lại, và đàn ông sắp mình ở đền thờ đàn bà. Đó chính là điều đã có từ lúc ban đầu. Đó là điều đã xảy ra từ lúc ban đầu. Khi con trai của Đức Chúa Trời, A-đam, không thể chịu đựng nổi cám dỗ đã làm điều sai trật, Sa-tan đến trong một người gọi là con rắn, mà giống như một người. Và đó là nơi nó đã khởi đầu, để Ê-va đã tìm hiểu ẩn ý Lời Đức Chúa Trời, và điều đó đã gây mọi cơn đau tim, mọi nghĩa địa. Mọi tội lỗi mà từng được thú nhận, đã bắt đầu ngay tại đó.

¹¹⁵ Ở đây nó diễn ra lần nữa. Điều gì? Phụ nữ là nguyên nhân của sự sa ngã ban đầu, và phụ nữ kết thúc thời gian. Nàng đã bắt đầu nó; nàng kết thúc nó. Không ngạc nhiên khi Kinh Thánh nói, “Những kẻ thoát khỏi từ núi Si-ôn sẽ được vinh hiển trước mặt Chúa.”

¹¹⁶ Khi Ê-sai 5, người nói về sự đồi trụy của đàn bà sẽ có như thế nào trong thời kỳ sau rốt, và cách mà họ có thể có: rất nhiều quần áo họ phải có, và cách họ phải để tóc thế nào, và mọi thứ

như thế. Kinh Thánh đã nói điều đó, Ê-sai 5. “Cách nàng bước đi bằng đôi giày cao gót, vừa đi vừa khua động tiếng dưới chân. Và nàng sẽ cuộn đôi vớ xuống, và những việc nàng sẽ làm; và nhiều thứ có thể thay đổi, những vòng trang sức, và các thứ như thế.” Và nói, “Tất cả thứ đó sẽ bị lấy đi khỏi nàng, và nàng sẽ ngồi với mùi hôi hám, từ sự trụy lạc.” Và nói, thậm chí, “Bảy người nữ sẽ bắt lấy một người nam, và nói rằng, ‘Chúng tôi sẽ làm công việc của chính mình. Chỉ để chúng tôi mang danh người, hãy cất sự xấu hổ của chúng tôi đi.’”

¹¹⁷ Nhưng người đã nói, “Nhánh nhỏ đó thật sẽ vinh hiển thoát khỏi tất cả những thứ này! Nó sẽ là ‘THÁNH THAY CHO CHÚA’ trong ngày đó,” khi những người phụ nữ chân chính được sanh lại biết địa vị của mình, mặc dù họ bị chê cười, và bị gọi là ngốc nghếch và lạc hậu, cùng mọi thứ. Nhưng, hành động như một phụ nữ, giống như một quý bà! Đứng giống như một người đàn bà! Mặc như một người đàn bà! Nói chuyện như một người đàn bà! Sống giống một quý bà. Đúng thế. A-men, điều đó có nghĩa, “xin được như vậy.” Đừng hoảng sợ. Nó không làm tổn thương các bạn. Tốt lắm.

¹¹⁸ Lời của Chính Chúa Jêsus đã phán điều gì sẽ xảy ra, phơi bày tuyệt vời điều đó.

¹¹⁹ Ngài cũng phán, “Trong thời của Lót.” Nếu các bạn muốn đánh dấu câu Kinh Thánh, đó là—đó là Lu-ca 17:28. Ngài phán, “Người ta sẽ ăn, uống. Họ mua. Họ bán.” Thông thường, đây là những điều hợp pháp. Nhưng hãy xem. Và—và điều đó làm họ bận rộn, nhưng họ đặt hết tâm...tâm trí của mình vào đấy.

¹²⁰ Và trong thời của Lót, đàn bà quá thấp kém, về đạo đức, đến nỗi họ không được đối xử như phụ nữ nên được đối xử, nhưng họ bị hư hỏng, đến nỗi họ...Nó trở nên rất thông thường, đàn bà trở nên rất dung tục đến nỗi, họ—họ, đàn ông sống với đàn ông. Sự băng hoại về xác thịt từ tế bào tình dục đã thay đổi vị trí của nó, bởi vì rằng đàn bà đã trở nên quá đáng khinh.

¹²¹ Cách đây vài ngày tôi đã ở trên, Tucson, đi mua một ổ bánh mì. Và có một cậu con trai đang ngồi đó, và hai cậu bé ở trong xe. Cậu kia đi vào, mua một gói thuốc lá. Ông cụ tóc bạc nhìn xuống, nói, “Những điều thuốc này mua cho ai, mẹ cháu à?”

Nói, “Không, cho anh trai đó.”

Ông ấy hỏi, “Cậu ấy đủ lớn để hút chứ?”

Nói, “Vâng, thưa ông.”

Ông nhìn lại như thế. Và tôi đang đứng với ổ bánh mì và chai sữa, nhìn xem. Và ông ấy đi lấy, nói, “Được rồi,” và ông trao cho nó.

Ông nhìn lại tôi, và nói, “Tôi nghi ngờ điều đó.”

122 Tôi đáp, “Nó chưa đủ lớn để làm điều đó. Nó quá...Nó chưa đủ lớn ở lứa tuổi nào.”

Ông ấy nói, “Tôi đồng ý với ông.” Nói, “Ông có—ông có một thời khó khăn lắm mới bỏ được chúng phải không?”

123 Tôi nói, “Tôi không hề bắt đầu điều đó.” Tôi nói, “Tôi không bao giờ bắt đầu điều đó.” Tôi nói, “Cha mẹ tôi hút và thường sử dụng thuốc lá, nhưng Chúa là Đức Chúa Trời giữ tôi tránh khỏi nó.”

124 Ông ta quay lại nhìn tôi hầu như lạ lùng, và ông nói, “Thôi được, tôi nghĩ đó là sự xấu hổ tồi tệ ngày nay, để thấy về cách...” Nói, “Thường thì, chúng ta đặt phụ nữ lên bệ.” Nói, “Chúng ta tôn cao họ. Chúng ta ngã mũ trước sự hiện diện của họ. Chúng ta bước xuống phố, và các quý ông sẽ nghe người nào đó nhận xét về người đàn bà, họ sẽ ngắt lời người đó.” Hiểu không? Và nói, “Họ tôn trọng phụ nữ.” Nhưng người ấy nói, “Thưa ông, phụ nữ tự họ gây ra bàn cãi.” Nói, “Bây giờ họ không đứng lên. Thường thì họ đứng lên; trong một chiếc xe chạy trên phố, một quý bà đứng lên, mọi người đàn ông phải lấy mũ ra và để bà ta ngồi xuống.” Nói “Nào đẩy đi, đám đông!” Ông nói, “Chính họ gây ra sự tranh cãi.” Và đó là sự thật.

Cái hố ma quỷ của Hollywood đó đã sản xuất ra nó trên những vô tuyến truyền hình và những tạp chí, cho đến nỗi việc đó đã trở nên một cái bình to lớn đựng những điều nhơ nhớp. Đúng thế.

125 Tôi biết điều đó không được ưa thích nói đến, nhưng nó là một sự nói đúng. Đó là sự Thật. Đó là Lời Chúa, và cũng là một dấu hiệu cảnh báo rằng Đấng Christ sẽ đến trong thế hệ này. Nói, “Những người mà thấy điều này ứng nghiệm, sẽ không bỏ qua

cho đến khi những việc này được làm trọn.” Ngài phán, “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ chẳng bao giờ qua đi.” Đó là lời cảnh báo. Đền đồ đang đang lóe lên; màn hạ xuống. Chúng ta ở thời kỳ cuối cùng.

¹²⁶ Chúng ta thấy những dấu hiệu về Chúa Jêsus chữa lành người đau, khiến người chết sống lại, đuổi các tà linh. Chúng ta thấy những—những người đã được làm nên thánh và thánh khiết, bởi Đức Thánh Linh. Chúng ta thấy những đời sống đã biến đổi. Chúng ta thấy những dấu hiệu lớn. Chúng ta thấy những dấu hiệu huyền bí ở trên bầu trời, giống như đĩa bay. Lầu Năm góc, nhiều người đưa nó lên ti-vi, viết về nó. Họ không biết nghĩ về điều gì. Tất cả những loại dấu hiệu huyền bí! Chúa Jêsus giáng xuống trong hình thức của một Trụ Lửa, có bức hình về Ngài đã được chụp, đang sống giữa chúng ta, chứng minh Ngài hôm qua không hề thay đổi...

¹²⁷ Chúng ta thấy những điều này đang xảy ra. Chúng ta thấy sự nguội lạnh của hội thánh. Chúng ta thấy giáo phái đang phát triển. “Khi các người thấy cây vả, và tất cả những cây khác đang đâm nhành non lá mới,” người Do-thái đang trở về. “Cây vả,” người Do-thái đang trở về đất nước, quê hương của chính họ. Chúng ta thấy những tín đồ Trưởng Lão, Giám Lý, Báp-tít, Lutheran, Ngũ Tuần, hết thấy các giáo hội, “đang sanh ra lá của họ,” *sự phục hưng*. Ngài phán, “Hãy chực sẵn! Đó là thì giờ đã đến.” Khi chúng ta thấy điều đó đang ứng nghiệm, đó là khi Đức Chúa Trời đang chuẩn bị gọi kẻ được Chọn của Ngài. Thế thì khi anh chị em...

Dấu hiệu khác. Nói rằng, “Khi các người thấy những người đàn bà trở nên đẹp cực kỳ, khi các người thấy các con trai của Đức Chúa Trời lấy họ làm vợ, và lấy họ làm những người vợ, và làm *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*,” nói, “hãy biết rằng đó là dấu hiệu.” Chúng ta đấy.

¹²⁸ Bây giờ, điều gì khác tôi đã viết ra. Nên nhớ hai con gái của Lót. Vàng, chúng ta nhớ điều đó, ở dưới thành Sô-đôm. Chúa Jêsus đã phán ở đây, trong Lu-ca 17, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm.” Nên nhớ, rằng, đàn ông đã sử dụng sai đàn bà trong cách như vậy cho đến nỗi hành động xác thịt của đời sống

không còn được ham muốn nữa. Và, ồ, thật kinh khủng để nói điều này ở bực giảng, nhưng đây là...Đó từng là Sự thật, nên hành động từ nơi đây. Và điều ấy quá xấu xa, ngày nay, đến nỗi có hàng ngàn lần vạn con người đó, gia tăng khắp mọi nơi, sự hư hoại, những người thành Sô-đôm, như đã xảy ra trong thời ấy. Bởi vì sự sử dụng xác thịt của đời sống con người để tái tạo lại chính họ trên đất đã bị cư xử quá tồi tệ, và cứ diễn ra như vậy cách nó hiện có, cho đến nỗi lòng ham muốn của nó bị thất vọng nhanh chóng. Tôi sẽ nói, trong vòng mười đến mười lăm năm nữa nó sẽ bị qua đi, hầu như, cách nó đang gia tăng hiện giờ.

¹²⁹ Những dấu hiệu lớn. Tôi đã có điều gì đó từ Edgar Hoover về điều đó, nhưng tôi không biết...Tôi nghĩ tôi đã đặt nó ở đây, nhưng không có, về những gì ông ấy đã nói về nó. Và bây giờ chúng ta tìm thấy những điều này. Ồ, chao ôi!

¹³⁰ Giu-đe, trong Sách vĩ đại, ngắn của ông, tôi gọi thế, trong câu 7, chúng ta hãy đọc điều đó. Tôi muốn đọc câu này. Giu-đe, trong câu thứ 7. Đây là Sách cuối cùng trước Sách Khải huyền. Tôi có đánh dấu ở đây, Giu-đe 7, câu 7. Đàn ông và đàn bà mang lời nguyện ước hôn nhân, phá vỡ lời thề nguyên đó, buông theo xác thịt lạ! Hãy nghe.

...và như thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ, cùng các thành lân cận cũng buông theo sự dâm dục,...đi theo xác thịt lạ,...(Thấy không? Ồ.) sự dâm dục, buông theo xác thịt lạ, thì để làm gương, về sự chịu đau khổ, và hình phạt, và lửa đời đời. (Đó là, bị thiêu hủy hết hoàn toàn và làm mất đi.)

¹³¹ Cách đây đã lâu, tại Los Angeles, đây tôi đang chờ đợi, hay là ở ngoài buổi nhóm ngoài trời. Tôi lái xe trên đường. Và một—một quý cô, một cô gái trẻ đẹp, rất đẹp, đang đi trên đường. Và tôi nghĩ, “Cô chắc là sắp đến một buổi trình diễn.” Và cô ấy mặc bộ đồ ngắn ngắn phía trước, gần như—gần như sáu hay tám in-sơ phía trước, và một cái tua ngắn ba hay bốn in-sơ vắt ngang. Và phía trên thân thể cô, có một cái đốm nhỏ, gần như đủ để các bạn có thể nhét và chặn ngón tay vào, vắt ngang qua người cô ta như thế này. Đầu đội mũ cao-bồi, và mang đôi giày ống có tua. Và một cô gái rất quyến rũ, tôi có thể thấy bất cứ chàng trai nào đi

lướt qua và mọi thứ, đều hăm thẳng để nhìn cô ta, đang đi uốn éo trên đường.

¹³² Và tôi đang chuẩn bị quay lại với buổi nhóm ngoài trời, và tôi đi hướng về nơi nhóm ngoài trời. Và tôi bắt đầu quay lại, để đi trở lại. Tôi nghĩ mình có thể ngừng lại, nói, “Thưa quý cô, tôi muốn nói với cô như Danh Chúa Jêsus Christ chúng ta. Mặc dù cô là một cô gái đẹp, không nghi ngờ gì về điều đó, mặc dù cô có một dáng người mà chắc hẳn... Có lẽ, cô—cô muốn nghe tiếng hăm xe kêu lên. Cô có nhận biết rằng linh đó đang làm cho cô làm thế sẽ lái cô đến địa ngục của ma quỷ nơi mà cô sẽ bị đau khổ suốt những giai đoạn sắp đến không? Cô có nhận biết rằng thân thể nhỏ bé, có dáng xinh đẹp đó, và đôi má chắc nịch đó và mái tóc ấy, vân vân, và đôi môi đỏ, có thể trong—trong sáu tháng nữa những con sâu sẽ bò vào ra từ thân thể có hình dáng đẹp đó, trong bụi đất ra tại đây không? Và linh hồn ấy mà ở lại trong đó, ngày hôm nay, sẽ ở trong sự tàn phá của ma quỷ.”

¹³³ Thế rồi điều gì đó bắt tôi ngừng lại, dường như Chúa phán, “Nếu người làm thế, họ sẽ nhốt người vào trong tù.” Hiểu không? Anh em đấy. Lúc ấy tôi thấy Billy đi ra và ra hiệu, đã đến giờ để đến. Tôi nghe họ hát bài *Chỉ Tin Mà Thôi*.

¹³⁴Ồ, chao ôi! Làm sao nhiều người có thể mê mẩn vào thứ như thế? Là bởi vì họ không quan tâm đến Lời Đức Chúa Trời.

¹³⁵ Và một điều khác, là quý vị mục sư truyền đạo ở đẳng sau bục giảng, đã hợp tác với những tổ chức này, đã đọc Điều đó và biết Nó, bị cấm nói tất cả về Nó, bởi vì họ sẽ lái hội chúng của mình đi ra khỏi chúng. Và những giáo hội của họ đang tìm kiếm thành viên. Nhưng Đức Chúa Trời đang tìm kiếm những thánh đồ được sanh lại của Đức Chúa Trời hằng sống, mà sẽ chiếu sáng như các ngôi sao. Xin Chúa giúp chúng ta thật thà và nói Lẽ Thật, mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán. Nhưng đó là thời đại mà chúng ta đang sống. Đó là những dấu hiệu mà Chúa Jêsus đã phán sẽ xảy ra, và chúng ta thấy nó ở ngay trước chúng ta.

¹³⁶ Hãy xem nào, và trở lại trong Giu-đe chương 7, “Sô-dôm và Gô-mô-rơ.” Ôi, chà, thật là điều khủng khiếp! Với những người đàn bà không cưới gả, “buông theo xác thịt lạ.” Một người đàn ông đã kết hôn với vợ mình, họ thì—họ không phải là hai nữa, họ

là một. Và một người đàn ông mà chạy theo người đàn bà khác, anh ta tự động phân rẽ chính mình với vợ. Và một người đàn bà chạy theo người đàn ông khác, người đó đã chết với chồng mình. Nàng chối bỏ xác thịt của chính mình; nàng cắt đứt ra khỏi anh ta. Đúng thế. Trong Ngày Phán xét, sẽ phải trả lời cho điều đó.

¹³⁷ Nhưng ngày hôm nay họ không muốn nghe một Sứ điệp như thế. Nhiều người không muốn nghe Điều đó. Họ muốn làm cho thích thú lỗ tai của mình. Đúng những gì Đức Thánh Linh đã phán với tôi ngày tôi đặt viên đá góc ở đó, phán rằng:

Hãy giảng đạo, cố khuyên, bất luận gặp thời hay không gặp thời;...

Vì sẽ có một thời kia, người ta không chịu nghe đạo lành; nhưng vì họ ham nghe những lời êm tai, theo tư dục...mà nhóm họp các giáo sư với nhau xung quanh mình;

Và...sẽ bịt tai quay khỏi lẽ thật, mà hướng về chuyện huyền.

Phán rằng, “Khi khải tượng là khỏi, người hãy đọc Ti-mô-thê Nhì chương 4.” Phán, “Đừng quên Ti-mô-thê Nhì chương 4!” Và khi khải tượng là khỏi tôi, đang đứng ngay ở Phố số 7, một chàng trai mười chín tuổi đang đứng đó, Tiếng của Đức Chúa Trời phán ra từ căn phòng, và Ngài phán, “Ti-mô-thê Nhì chương 4.” Điều đó chính xác những gì nó đã diễn biến. Hiểu không? “Vì sẽ có một thời kia người ta sẽ không chịu nghe đạo lành.”

¹³⁸ Họ muốn có điều gì đó. Những tín đồ Ngũ Tuần muốn có điều gì đó có thể vỗ nhẹ vào lưng họ, và để họ sống theo cách họ muốn. Và họ có thể chơi piano với bốn mươi nhịp mỗi giây, và nhảy lên nhảy xuống, và khiêu vũ về điều đó; còn đàn bà làm theo cách họ muốn, và đàn ông cũng vậy. Trưởng Lão, Giám Lý, Lutheran, và Báp-tít, có nhiều lắm là một người chân thật trong tất cả các tổ chức đó. Điều đó hoàn toàn đúng. Nhưng hệ thống đó đã quá trói buộc họ, đến nỗi họ nghĩ miễn là họ thuộc về giáo hội đó, và tên họ ghi trong những sổ sách kia, thì họ còn kết nối với Thiên đàng. Tên các bạn trong một cuốn sổ ở trên đất sẽ không có nghĩa điều đó với Đức Chúa Trời. [Anh Branham bật ngón tay

kêu tách tách—Bt.] Tên các bạn phải được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con, bằng Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ, để tội lỗi các bạn được tha thứ. Đúng thế.

¹³⁹ Nhưng họ muốn kiểu đó. Đó là loại mục sư họ muốn có. Họ không muốn điều gì khác. Và khi Đức Chúa Trời trong thời kỳ sau rốt này đã đánh động mọi ân tứ Thiêng liêng đã được nhắc đến trong Kinh Thánh, mọi ân tứ mà Chúa Jêsus Christ đã hứa, mọi sự ban cho, và mọi dấu hiệu, và mọi dấu hiệu thời đại cuối cùng. Mọi việc đã được hứa trong Kinh Thánh này, theo như chính tôi, có thể thấy, đã lay động trước đất nước rồi, và nó cố hết sức nhào về phía địa ngục như có thể làm. Nói với họ không? Họ sẽ cứ lao vào, dù thế nào đi nữa.

Cho phép tôi chỉ lấy một vài câu Kinh Thánh nữa ở đây trước khi kết thúc. Được rồi.Ồ, “Đặt ra trước cho sự hủy diệt Đồi đồi,” là điều họ hiện có, Kinh Thánh nói.

¹⁴⁰ Đất nước này nằm trong cùng sự thối nát này. Sự thối nát xã hội giống như vậy, đất nước này đang nằm trong nó tối nay. Quý vị biết điều đó. Không phải là chuyện đùa. Không phải là tin đồn. Nó là Sự thật. Sáng Thế ký 6:12, “Mọi xác thịt bị đồi bại, con người bước đi trong cách riêng mình,” ý riêng của mình, xao lãng luật pháp của Đức Chúa Trời. Đó là cách con người hành động ngày nay. Con người không muốn nghe Lời Đức Chúa Trời. Dân sự không muốn nghe Nó. Họ muốn bước đi theo đường lối riêng của họ.

¹⁴¹ Giê-sa-bên từ chối nghe Lời Chúa. Bà không muốn gọi lão thầy giảng tóc xù đó, Ê-li, là mục sư của bà. Nhưng ông là mục sư của bà, dù sao đi nữa. Đúng. Đức Chúa Trời đã sai ông, và ông la lớn ra sứ điệp của mình. Mặc dù không học thức, họ không biết ông đến từ đâu và ông đi đâu. Ông đã có mặt với Lời của Chúa. Ông phân phát sứ điệp của mình, ông rao giảng, và ông lên án mọi thứ đã có, gọi là tội lỗi. Mà, Giê-sa-bên hiện đại đó, đã chuyển hướng và bỏ bùa mê dân sự dưới ảnh hưởng của yêu thuật quyền lực của bà đến nỗi cả dân tộc đã bị thối nát, và Ê-li đã đứng một mình ra đó trên núi. Đức Chúa Trời phán, “Hỡi Ê-li, đừng nghĩ thế. Tuy nhiên, Ta còn bảy ngàn người ở dưới đó có

tấm lòng chân thật.” Đó là sự tác động thứ hai của ông, và sự tác động thứ ba, ông đi trở lại với họ.

¹⁴² Nhưng nên nhớ, Đức Chúa Trời đầy thương xót, và Ngài—Ngài...Và sứ điệp của Ê-li lên án dòng dõi không tin kia. Sứ điệp của Nô-ê lên án dòng dõi đó, và mang sự đoán phạt đến trên những người chối bỏ nghe nó, và giải cứu những người tin nó. “Và như đã xảy ra trong đời Nô-ê thế nào, ngày Con Người đến cũng thế ấy.”

¹⁴³ Sáng Thế ký 6, bỏ qua luật pháp của Đức Chúa Trời! Họ nói, “Luật pháp của Đức Chúa Trời à?” Lời Đức Chúa Trời phán, ngày hôm nay, rằng, trong Kinh Thánh...

Bây giờ hãy nghe, tôi không nói điều này với cá nhân nào. Tôi chỉ có trách nhiệm, như người anh em của các bạn. Tôi chịu trách nhiệm nói cho anh chị em biết toàn bộ Lễ thật, như đại Thánh đồ Phao-lô đã nói trước khi ông ra đi, “Vì tôi không trễ nải một chút nào để tỏ ra cho anh em biết hết thấy ý muốn của Đức Chúa Trời.”

¹⁴⁴ Vậy thì, Kinh Thánh dạy, ngày nay, rằng những người đàn bà không nên cắt tóc. Tôi không quan tâm thầy giảng nói rằng điều đó tốt bao nhiêu; nó sai. Tôi không quan tâm giáo hội ủng hộ điều đó bao nhiêu; Kinh Thánh vẫn nói rằng nó sai trật. “Thật hổ thẹn cho phụ nữ làm như vậy.” Nhưng họ tiếp tục làm thế, dù thế nào đi nữa, cứ tiếp tục. Họ đang làm gì? Theo ý riêng của mình, tự làm cho mình đẹp, họ nghĩ họ đẹp.

¹⁴⁵ Lời Đức Chúa Trời cảnh cáo, nàng không nên làm những điều này. “Nàng không nên mặc áo, hay quần, hay cái gì thuộc về người nam,” nhưng nàng cứ làm giống như vậy. Hãy cố gắng ngăn cản nàng.

Nói rằng, “Anh đang hò hét về điều gì vậy, Anh Branham? Anh đang làm gì thế? Tại sao, nhiều người thích anh hơn nếu anh...” Tôi không quan tâm, điều đó. Tôi quan tâm những gì người ta suy nghĩ. Vậy đừng làm cho tôi sai trật. Nhưng tôi quan tâm về điều Đức Chúa Trời suy nghĩ, và Đây là Lời Ngài.

Đúng thế, anh chị em nói cô ấy sai khi làm thế, cô ta sẽ cứ làm thế, dù thế nào đi nữa. Hiểu không? Tại sao? Phụ nữ trong tất cả

Cơ-đốc-giáo làm những điều này, mà giáo hội dường như không quan tâm về điều đó. Tại sao thế? Các con trai của Đức Chúa Trời đã sa ngã vì tình dục của thịt và huyết nữ giới, mà chối bỏ chính Đức Chúa Trời và Huyết đã mua họ, phân rẽ họ khỏi những điều ô uế đó. A-men. Đó là Lẽ thật. Vì thế nên Đức Chúa Trời giúp tôi, đó là Lẽ thật.

¹⁴⁶ Hãy cố ngăn cản nàng. Anh em nghĩ sự rao giảng của Nô-ê có sự trở ngại nào không? Không, thưa quý vị. Nhưng đó là gì? Đó là tiếng, đó là Tiếng. Khi hết thảy chúng ta được gọi đến với sự Phán xét, chính Sứ điệp mà tôi đang rao giảng, tối nay, sẽ đối diện với tôi ngay ở đó, Lời này đến Lời khác. Và thế thì anh chị em sẽ làm gì?

¹⁴⁷ Đó là Đền đồ chớp lên, họ có thời gian, có người bướng bỉnh trong vòng phụ nữ. Chúng ta sẽ...Chúng ta sẽ chỉ đặt lại cho đúng điều này, bởi vì phụ nữ hiện nay này. Và anh chị em tự hỏi tại sao tôi luôn hò hét về điều này. Bây giờ tôi sẽ đặt, lấy nhiều—nhiều câu Kinh Thánh đưa ra ở đây trước khi kết thúc, và tỏ cho anh chị em thấy tại sao. Và đó là lý do tôi phải ở lại sống đúng với Lời này, và mỗi dây tơ của Đức Chúa Trời nên ở lại sống đúng với Lời. Anh em phải ở lại, bởi vì phải có một tiếng ở đâu đó đang kêu la chống lại nó. Tôi không quan tâm những người còn lại họ làm gì; anh em không chịu trách nhiệm về họ. Anh em trả lời như một cá nhân. Anh em không trả lời như một tín đồ Giám Lý, anh em không trả lời như một tín đồ Báp-tít, hay Ngũ Tuần. Anh em trả lời với tính cách cá nhân, với Đức Chúa Trời, cho đời sống riêng của mình.

¹⁴⁸ Và chúng ta thấy những dấu hiệu này, và tuy nhiên họ tiếp tục làm điều đó. Hãy nói cho cô ấy biết nó sai, xem cô ấy nói gì. Bướng bỉnh! Điều đó hoàn toàn chính xác những gì Ê-va đã làm. Ê-va biết rõ hơn để làm điều đó. Bà đã làm gì? Bà đã có Lời Đức Chúa Trời. Phán, “Vì ngày nào người ăn nó, ngày đó người chết.”Ồ, tại sao bà làm điều đó? Bà muốn theo cách riêng của bà. Và tại sao đàn bà muốn cắt tóc mình; tại sao phụ nữ muốn mặc những áo quần này, và Kinh Thánh nói rằng đó hoàn toàn chính xác những gì họ sẽ làm? Và việc họ đang làm, họ bị định tội hết thảy. Chính xác. Nhưng tại sao họ làm thế? Họ tự làm theo

ý riêng của mình. Đúng thế, thưa quý vị. Họ sẽ đi theo cách của họ. Và hội thánh không nói gì về điều đó. Và hội thánh được cho là Nàng Dâu của Chúa Jêsus Christ, mà không nói gì về điều đó.

¹⁴⁹ Nói với một người trong số họ về điều đó, anh em biết họ nói gì không? Đến nỗi họ nói như, “Không có Kinh Thánh cổ xưa nào sẽ cản trở sự vui đùa của tôi.” Bây giờ thật chính xác. Anh chị em nói với họ có lời chép trong Kinh Thánh.Ồ, họ có thể không nói những lời đó, nhưng đó là những gì họ biểu lộ.

Anh em đã bao giờ nghe người xưa nói, “Hành động nói nhiều hơn là lời nói”? Ô, thế thì, nó đúng không? Hành động nói nhiều hơn là lời nói. Cho dù anh em nói gì đi nữa, đời sống của—của anh em nói thật lớn cho đến nỗi họ không thể nghe lời làm chứng của anh em. Như tôi đã nói sáng nay, cứ nhảy lên cao như anh em sống. Hiểu không? Hành động của anh em nói nhiều hơn là lời nói của anh em. Và anh em có thể cứ đi ra và nói điều đó, bởi vì chính lời nói của chúng nói. Những lời của—của anh em, cho dù nó là gì đi nữa, hành động của anh em nói cho biết anh em thế—thế nào.

Nếu anh em nói điều gì khác hơn con người thật của anh em, nó trở nên đạo đức giả. Chúa Jêsus phán, “Hỡi các người là những kẻ giả hình! Làm sao người có thể nói những điều tốt đẹp, vì bởi sự đầy dẫy trong lòng, mà miệng mới nói ra?” Xem đây, họ đang nói điều gì đó họ không muốn nói.

Và phụ nữ cũng vậy, nói điều đó, ồ, chao ôi, “Có sự vui đùa của riêng tôi.”

¹⁵⁰ Điều gì xảy ra? Ngoài hôn nhân...Đây là chỗ khác trong Kinh Thánh. Vì lời nguyện ước hôn nhân dẫn đến, “vâng phục.” Ừ! Vâng phục à? Ừ! “Một người giữ nhà ở nhà, sống trinh bạch, làm những công việc tốt.”

Cô ấy cười vào mặt các bạn và đi đến xưởng phấn đánh mặt, văn phòng làm đẹp của người nào đó. “Chồng tôi...” Đúng thế.Ồ, tôi nghi ngờ điều đó.

Anh em thấy những lực lượng ngày nay, một sự sỉ nhục như vậy, đưa phụ nữ vào lực lượng cảnh sát. Nếu đó không phải là một dấu hiệu của—của sự trụy lạc giữa thành phố! Khi nhiều

người đàn ông không có việc làm, mà người ta phải đưa đàn bà ra ngoài đó, trong khi Kinh Thánh nói họ thì “ở nhà và làm người trông nom nhà cửa tiết hạnh.” Nhưng họ giữ tất cả các sổ sách của những ông chủ, và cũng của anh em. Vâng. Đúng thế.

Tôi không nói về những người đàn bà tốt hiện nay. Tôi không ném điều này vào phụ nữ các chị là những người phụ nữ tin kính thật sự. Xin Chúa ban phước cho các chị. Điều đó trên băng ghi âm, hay ở bất cứ nơi nào nữa.

Nhưng tôi đang nói về, anh em tìm thấy ở đâu một người giống như thế, anh em tìm thấy một ngàn năm trăm người cách khác. Họ sẽ không lắng nghe lấy một Lời. “Cứ giữ lấy Kinh Thánh của anh! Hãy giảng Nó cho chính anh. Chúng tôi không muốn nghe Nó.” Vâng lời ư?Ồ!

¹⁵¹ Họ có thể nói điều này, “Anh kể những câu chuyện Kinh Thánh với người khác đi. Giữ lấy Đức Chúa Trời của anh cho người nào khác, và để mặc tôi. Anh làm gì mà hò hét về tôi? Tôi không bao giờ yêu cầu anh nói những điều này.” Tôi biết, nhưng Đức Chúa Trời làm. Hiểu không? Vậy chỉ thế thôi.

¹⁵² Vì thế họ vẫn cắt ngang cách ấy. Đúng như họ đã làm trong thời của Chúa, đúng như họ đã làm trong thời đó, ngày nay họ cũng làm vậy, giống như vậy. Nó đã không thay đổi. Nó không thay đổi. Nó sẽ không thay đổi.

¹⁵³ Sự phạm pháp ở lứa tuổi vị thành niên cuối cùng dồn vào con cái họ. Nhà tù có phần của đàn bà và đàn ông, và địa ngục lấy toàn bộ, điều đó hoàn toàn chính xác, cuối cùng nuốt hết cả họ. Và sự giảng đạo dường như đi qua trên lưng họ. Họ không hề lắng nghe Nó. Họ sẽ có cách riêng của mình...Anh em có thể bảo họ Kinh Thánh nói điều này. Họ nói, “Giữ lấy Kinh Thánh của anh. Chúng tôi sắp có thú vui của chúng tôi.”

¹⁵⁴ Tôi có thể nghe một số trong các chị đang nói bây giờ, có lẽ không hiện diện ở ngay đây, nhưng nghe các chị nói, “Ai, tôi vâng lời chồng tôi à? Hừm! Tôi làm cho anh ta vâng lời tôi.” Nhưng đó là chỗ các chị sai. “Hãy ở nhà, tiết hạnh à? Tôi không quan tâm những gì Kinh Thánh nói về điều đó, anh để mặc tôi!” Nghe này, chị ơi, điều đó không phải đã ở trong, trở lại trong Thời đại Tối

tăm, đó là tiếng của ngày hôm nay. Điều đó đã không hề xảy ra nhiều trước thời đại hồng thủy, nó cũng xảy ra ngày nay. Đó là sự giống nhau.

155 Họ lại nói, “Tôi là phụ nữ hiện đại. Tôi sống ở nước Mỹ.” Thôi được, điều đó chẳng khác gì hơn các chị sống trong cái chuồng heo. Không khác chút nào với Đức Chúa Trời nơi các chị sống. Các chị là những gì các chị có trong lòng. Đúng thế. Và đừng nghĩ, thưa chị em, rằng mình rất hiện đại, rằng chị em là một trong những phụ nữ hiện đại này, như các chị muốn nói ngày nay. Chị em đang trở lại cách sống, trong thời đại tăm tối, theo Kinh Thánh, trước khi nạn hồng thủy xảy ra. Trong thời Nô-ê, đó là khi họ làm những việc giống như vậy. Vì thế các chị không rất hiện đại, chút nào hết, phải không? Thấy không? Đó là cách họ đã hành động trong thế gian tiền đại hồng thủy. Hiểu không? Và đó là cách họ đang hành động ngày nay, vậy đó phải là thời kỳ tối tăm lần nữa, trở lại trong thời kỳ tăm tối trước kia.

156 Và đàn ông các anh muốn để vợ mình làm điều đó, các anh không còn là các con trai của Đức Chúa Trời nữa. Không, anh em hầu như sa ngã vào Sô-đôm, đúng thế, để đàn bà làm chủ anh em khắp nơi. Ô, chao ôi!

157 Tôi không biết nên nói điều này hay không. Tốt hơn tôi nên bỏ qua phần này. Nhưng, được rồi. Điều này kinh khủng, nhưng đó là tất cả với thời đại này mà chúng ta đang sống. Anh chị em thấy đèn đỏ bật lên, đang chớp lên không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

Thời gian sẽ chấm dứt, lúc tiếng loa của Chúa
vang lên từ trời,
Và bình minh sẽ Đờ đờ, sáng choang đẹp tươi;
Rồi mọi con cái được chọn của Chúa sẽ nhóm
(từ bụi đất) với Nhà của họ bên kia bầu trời.

Ồ, sẽ thật là một ngày tuyệt diệu! Đúng thế. Ồ, vâng!

158 Trở lại thời Sô-đôm. Đừng lo lắng, có một quả Bom nguyên tử đang chờ đợi làm sạch hết thấy điều đó, đúng thế, tẩy sạch cả thế gian. Nó sẽ làm điều đó. Và lúc ấy tất cả sẽ được làm mới lại, giống như chúng ta đã thấy dưới Ấn thứ Sáu, vì đám người

được chuộc đã tin nhận Chúa Jêsus, những người trở nên tín đồ Đấng Christ, những người đã bán hết những sự quan tâm của họ và thời trang của họ về thế gian này, và đã đến với Chúa Jêsus Christ, và nhìn xem Ngài và chỉ một mình Ngài; trong sự khiêm nhường của Ngài, chương trình đơn sơ, để đến và tin nơi Ngài, và nhận lãnh Sự sống Đời đời. Và nếu anh chị em nói mình có Sự sống Đời đời, mà không đồng ý với Kinh Thánh này, sự sống đời đời của anh chị em không phải là Sự sống Đời đời mà Đức Chúa Trời ban cho. Anh chị em bị lừa dối, bởi sự chết, và không thuộc về Sự Sống. Đúng thế.

¹⁵⁹ Bây giờ, ồ, “Hãy kính sợ Đức Chúa Trời và vâng giữ Lời Ngài, vì đây là điều răn trọn vẹn.” Đèn đỏ đang chớp lên, và giờ đã gần rồi. Như đã xảy ra trong thời Nô-ê, đây, họ lấy việc hợp pháp này và làm cho hư hỏng nó. Họ ăn, và họ uống, và họ xây nhà, và họ đưa ra tất cả những điều khác, và làm hư hỏng nó. Vậy thì, Chúa Jêsus trông mong chúng ta xây một ngôi nhà, đây; nhưng cứ nhìn những gì đã xảy ra trong đó. Ăn, Ngài muốn chúng ta ăn, đúng thế; hãy xem điều gì đã xảy ra trong đó. Uống, chúng ta mong uống nước của mình và bất cứ cái gì chúng ta phải làm; nhưng, thay vào đó, họ đã lấy rượu vào để uống, và mọi thứ, và cốc-tai, mang những người đàn bà của họ vào việc đó. Thấy không?

¹⁶⁰ Và việc gia tăng dân số, như đã xảy ra trong thời Nô-ê thì thế nào? Còn về vẻ đẹp phụ nữ gia tăng liên tục, càng ngày càng nhiều hơn thì sao? Hiểu không? Đèn đỏ!

Còn thời giờ mà phụ nữ sẽ đến, khi họ sẽ hành động theo cách họ muốn, “cứng cổ, kiêu ngạo,” và mọi thứ, không thể nói họ điều gì thì sao? Giảng Lời cho họ, họ sẽ tiếp tục làm chính điều đó dù thế nào đi nữa. Hiểu không?

Điều gì sẽ xảy ra? Hoàn toàn chính xác như đã xảy ra trong thời Nô-ê. Một ngày, cửa thương xót sẽ được đóng lại. Lúc ấy lời Kinh Thánh dạy, “đền thánh sẽ đầy khói,” điều đó có nghĩa Đấng Cầu Thay đã đi khỏi nó. Và chừng nào Chiên Con vẫn ở lại đó... Như tôi đã nói sáng nay, hay ở nơi nào đó tôi đã giảng, rằng, chừng nào Chiên Con ở đó để cầu thay, vẫn còn sự thương xót. Nhưng sự đảm bảo gì chúng ta có, khi chúng ta thấy xe lửa vào ga rồi, khi chúng ta thấy sự Đến của Chúa, sự lóe lên của ánh sáng?

¹⁶¹ Làm sao tôi có thể nói điều gì khác khi chúng ta biết rằng Ngài đã hứa thực hiện ở đây vào thời kỳ sau rốt, và chúng ta thấy nó ngay trước chúng ta. Và rồi chúng ta thấy đề tài này tối nay, về đèn đỏ khác đang lóe lên, về hành động kỳ quặc giữa phụ nữ chúng ta, và những việc theo cách họ đang làm. Chúng ta thấy điều đó đang chỉ ra, mọi—mọi cột mốc, mọi thứ, mỗi cây kim, mỗi la bàn, được đặt ngay trước sự Đến của Ngài. Chúng ta ở vào thời kỳ cuối cùng. Không có gì khác mà tôi biết xảy ra ngoài việc Chúa Tái lâm.

¹⁶² Và rồi, bạn bè yêu dấu của tôi ở bên ngoài Đấng Christ, các bạn nghĩ gì về điều này? Các bạn cứ yên nghĩ...Thành thật mà nói, thưa bạn, tôi muốn hỏi các bạn một câu đơn giản. Các bạn cứ nghĩ ngơi trên những cảm xúc tâm thường nào đó, hay một số, có lẽ, điều gì đó mà các bạn có chăng? Có lẽ các bạn đã có hạnh phúc một lần và nhảy nhót khắp nơi, như nhiều người thánh khiết và những tín đồ Ngũ Tuần, và Na-za-ren, và Hành Hương Thánh. Họ tin nếu họ khá vui vẻ để nhảy, thì chính là Nó. Và rồi cắt tóc, mặc đồ ngắn phải không? Chúa Thánh Linh có khiến các bạn làm điều đó, trong khi Ngài lên án nó trong Kinh Thánh không?

¹⁶³ Còn anh em người mà nói, “Ồ, tôi thuộc về giáo hội. Tôi là một tín đồ Ngũ Tuần. Tôi là tín đồ Giám Lý, hay tôi là bất kỳ cái gì. Tôi là một thuộc viên! Mẹ tôi là thuộc viên chính thức của giáo hội. Tôi là thuộc viên chính thức?” Và chính linh đó ở trên bạn đang khiến bạn làm những việc mà Kinh Thánh này lên án vì bạn làm điều đó. Hiểu không?

Các bạn nói, “Tôi nói tiếng lạ, Anh Branham à. Vậy thì, anh đừng nắm giữ điều đó. Tôi nói tiếng lạ, và đó là chứng cứ của Thánh Linh.” Nếu đời sống các bạn...Nếu các bạn có thể vẫn cắt tóc, nếu các bạn vẫn làm những điều này mà Kinh Thánh dạy đừng làm; các bạn có thể nói tiếng lạ suốt ngày đêm, và điều đó vẫn chẳng liên quan gì với Đức Chúa Trời. Cây được biết bởi trái của nó.

¹⁶⁴ Tôi đang bắt đầu già. Tôi biết điều đó. Mỗi ngày tôi có một cơn đau mới và đau đớn. Mỗi người chúng ta đều thế. Các bạn có thể cũng nói thật. Tôi nghĩ, “Chúa ôi, đừng để con...”

Một trong những điều khôn khổ nhất, là thấy một người đàn ông hay đàn bà không hề tin nhận Đấng Christ, mà cứ sống như một thuộc viên hội thánh già bảo thủ, tầm thường hơn cả chính Sa-tan, và thấy người đó ở đấy, với câu nhàu về điều gì đó đã cũ rồi, “Ồ, tôi nói cho anh biết, tôi không tin vào bất cứ...” Đức Chúa Trời, không bao giờ...Đó là một—đó là một...Đó là mao miện ghê rợn nhất mà Sa-tan có thể đội cho một đời sống. Một bà già hay cậu gấu, khoảng sáu mươi hay bảy mươi tuổi, với mỡ lòng thông dưới cánh tay bà ấy, và những nếp nhăn đầy khuôn mặt, và tóc uốn ngắn quá vai, nhuộm bốn hay năm màu khác nhau, và đi khệnh khạng trong cái quần đùi ngắn; nếu đó không phải là mao miện của Sa-tan, tôi chưa hề thấy nó, nếu không thì ông già hay cậu nhàu nào đó.

¹⁶⁵ Ôi Chúa, con biết con...Xin ban cho con ân điển để không bao giờ phàn nàn. Và con muốn đời sống của con, Chúa ôi, con muốn đời sống của dân sự con...Chúa ôi, xin ban cho điều đó để đời sống chúng con có thể được đội mao miện, cho dù nếu chúng con đau khổ thế nào đi nữa, bất cứ điều gì xảy ra, bao nhiêu người quay lại chống đối con.

Tôi biết một điều này trong đời sống tôi, khi tôi bắt đầu già hơn, thưa các bạn, dòng suối phía sau tôi, chẳng bao lâu sẽ chảy cạn, con đường tôi đi xuống, càng lúc càng hẹp. Và tôi biết một điều, nó sẽ ứng nghiệm sau một thời gian ngắn mà sẽ không có ai đến với tôi và nói...xin tôi một lời khuyên. Những người mà biết tôi trong thời tôi còn trẻ sẽ tiếp tục, nếu tôi còn sống. Bạn bè tôi sẽ càng lúc càng ít hơn, khi tôi già hơn lúc này.

¹⁶⁶ Và tôi biết ngày nào đó tôi phải chết. Tôi hi vọng Đức Chúa Trời không bao giờ để Sa-tan đặt lên tôi mũ miện một ông già hay cậu nhàu, lãnh đạm, và vợ tôi một bà già hay cậu nhàu, hay vợ anh em, hay anh chị em cách đó. Tôi cầu xin, anh em ơi, đời sống của chúng ta sẽ được đội mao triều thiên bằng những trái của Thánh Linh; tình yêu thương, sự vui mừng, nhịn nhục, nhân từ, nhẫn nại, Lễ thật, đức tin, trong Thánh Linh.

¹⁶⁷ Đời tôi giảm dần. Cách đây khoảng ba mươi lăm năm tôi đứng ở trên bục giảng ở đây, như một thanh niên trẻ tuổi. Tối nay tôi là một người già, tóc bạc, đầu hói, lưng còng; tôi suy nhược.

Sự sống tôi cạn kiệt, và tôi đang bước đi trên sợi chỉ mong manh. Khi tôi di chuyển xuống dòng suối, các bạn tôi ít hơn. Và sau một thời gian ngắn sẽ đến một nơi, có lẽ, tôi—tôi sẽ không thưởng thức những bài hát như tôi thường nghe; và có lẽ các cháu tôi, những đứa trẻ sẽ phải nói, “Đừng làm ông nội sợ.” Có lẽ đến lúc đó nếu tôi còn sống.

168 Rồi tôi sẽ cứ đi xuống cho đến khi tôi không thể thức dậy ra khỏi ghế. Thế rồi một buổi sáng sương mù sẽ vào trong phòng, tôi sẽ ra hiệu qua phía bên kia, với sự chết, đến đem tôi đi. Nó có thể chỉ lấy tay đem tôi đi và dẫn tôi tới Chủ của tôi. Nó không phải là người cai nô lệ của tôi. Tôi không phải là nô lệ của nó. Nó là nô lệ của tôi. Đấng Christ đã đắc thắng sự chết cho tôi. Và chỉ có một điều duy nhất nó có thể làm, là lôi kéo tôi ra khỏi Sự Hiện diện của Đấng Tạo Dựng của tôi, “Khi đèn tạm trên đất này bị hư nát.”

169 Khoảnh khắc khi một người mẹ chuẩn bị sinh đứa con, các bạn để ý, tôi không quan tâm người mẹ đó độc ác, và hèn hạ thế nào. Anh em biết, một thời gian ngắn trước khi đứa bé được sanh ra, người mẹ trở nên dịu dàng. Tại sao thế? Khi những bắp thịt nhỏ bé ở trong tử cung đó đang co giật và nhảy nhót như thế, có một thân thể trên trời đang chờ đợi điều đó. Và khi nó đến từ người mẹ, bác sĩ hay bà mụ, bất cứ ai phải đỡ nó lên và lắc nó, phát vào mông nó, lay động nó, hay làm điều gì đó, và rồi nó bắt lấy hơi thở của sự sống. Và linh thiên thần nhỏ bé đến trong nó, hơi thở của sự sống, và nó trở nên một linh hồn sống. Và khi chúng ta có Đấng Christ ở trong lòng chúng ta, và Đấng Christ trở nên thật trong lòng chúng ta, đó là một đứa con bé nhỏ. “Nếu đèn tạm ở trên đất này bị hư nát...”

170 Chúa Jêsus phán, trong Giảng 14. Để kết thúc, tôi muốn nói điều này. Ngài phán, “Lòng các ngươi chớ hề bối rối; hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin Ta nữa. Vì, trong Nước Thiên đàng của Cha Ta có nhiều đèn tạm. Ta sẽ đi và sắm sẵn cho các ngươi một chỗ.” Khi đèn tạm trên đất này bị hư nát, chúng ta có một đèn tạm khác. “Ta sẽ đi và sắm sẵn cho các ngươi một chỗ, để Ta ở đâu, thì các ngươi cũng ở đó.” Muốn được ở với Ngài.

¹⁷¹ Thế thì tôi biết, là đứa con bé nhỏ này, Đấng Christ, bởi sự sanh ra mới đã được hình thành; khi tất cả đời sống khác đổ vỡ, tất cả đời sống hay chết và mọi thứ biến mất, lúc đó nó sẽ lấy đi điều gì đó làm tôi kinh sợ, và nó lấy đi sự chết. Sự chết cho bạn cú sốc, khi nó đập vào bạn, nhưng nó chỉ sanh lại các bạn trong một Vương Quốc mới, ở trên phía bên kia nơi không có sự đau ốm, buồn rầu, không có tuổi già, hay điều gì cả. Xin Chúa giúp đỡ chúng ta.

¹⁷² Làm thế nào, thưa các bạn, làm sao các bạn có thể bác bỏ điều gì giống như thế, thấy rằng không có hi vọng trong thế gian, ở bên ngoài Chúa Jêsus Christ? Đèn đỏ đang lóe lên.

Các dân đang náo loạn, Y-sơ-ra-ên thức tỉnh,
 Những dấu hiệu mà Kinh Thánh đã nói trước;
 (đàn bà cắt tóc, mặc đồ ngắn; đèn đỏ đang lóe
 lên, đấy)

Ngày dân Ngoại đã được tính, với sự sợ hãi đè
 nặng;
 “Hãy trở về, Ôi hỡi dân tản lạc, với của chính
 người.”

Ngày cứu chuộc đã gần,
 Lòng người đang suy yếu vì sợ hãi;
 Hãy đẩy đẩy Thánh Linh, kêu đèn lên và làm
 cho sạch,
 Hãy ngược lên, sự cứu chuộc người đã gần kề!

¹⁷³ Tôi yêu Ngài. Tôi muốn anh chị em cũng yêu Ngài. Và khi chúng ta cúi đầu một lát, trong lời cầu nguyện, để kết thúc. Những đèn đỏ đang lóe lên. Dấu hiệu bật lên. Sự Chúa Đến đã gần. Ngài phán với các nước. Ngài phán với dân sự. Ngài phán qua những dấu kỳ phép lạ. Như chúng ta lấy Sô-đôm làm ví dụ và tỏ cho thấy Thiên sử đó đã đến với Áp-ra-ham, những dấu hiệu mà Ngài đã thực hiện ngay trước khi lửa giáng xuống, chúng ta biết điều đó.

¹⁷⁴ Ngài phán, “Trong thời của Lót, người ta xây dựng, người ta bán.” Hãy xem ngày nay. “Và như thời Nô-ê,” đàn bà trở nên xinh đẹp, các con trai của Đức Chúa Trời sa ngã, xác thịt con người được thờ lạy trong hình thể phụ nữ, và tất cả những điều này

mà đang xảy ra, mà chúng ta đã nói về tối nay. Ánh sáng đang lóe lên, sự Đến của Chúa đã gần. Các bạn vẫn cứ là thuộc viên giáo hội sao?

Bạn có tin chắc không, hỡi bạn? Làm sao các bạn biết mình sẽ sống qua hết đêm nay? Hãy xem Anh Way đang đứng ở đây sáng nay, trong một lát, cứ quay quanh để bắt tay với người nào đó, đã ngã chết ngay trong vết chân của mình. Đức Chúa Trời có thể không quá nhân từ với các bạn khi ban cho các bạn cơ hội khác. Các bạn không biết phút nào trái tim đập nhịp cuối cùng của nó. Hãy suy nghĩ về điều đó.

¹⁷⁵ Sự Đến của Đấng Christ đang lóe lên dấu hiệu của nó. Nhìn xem chúng. Xem thử những gì tôi đã nói với các bạn tối nay... Nó có lẽ không được nhiều người ưa thích, nhưng đó là Lẽ thật. Đó chính là những gì Đức Chúa Trời đã phán, và chúng ta đang ở đây.

¹⁷⁶ Những người đàn bà không muốn ở nhà. Họ không muốn quan tâm đến gia đình họ. Họ chỉ thuê người giữ trẻ và đi ra ngoài để dự tiệc ở nơi nào đó. Những sự phạm pháp ở lứa tuổi vị thành niên, tất cả những sự việc đang xảy ra; cắt tóc ngắn, mặc đồ ngắn, trang điểm. Sự gia tăng bắt đầu càng ngày càng đẹp hơn. Đàn ông, các con trai của Đức Chúa Trời, đang sa ngã. Nó là một cái bẫy cho Sa-tan sử dụng, các con trai của Đức Chúa Trời rơi vào đó. Đúng như Chúa Jêsus đã phán, nó phải xảy ra. Ngài phán nó sẽ xảy ra ở đó, và nó đây này. Ngài phán, “Khi những việc này ứng nghiệm, dòng dõi này sẽ không qua đi,” và đó là bốn mươi năm, “cho đến khi mọi điều này sẽ được làm trọn.” Hãy suy nghĩ về điều đó.

¹⁷⁷ Anh em vẫn chỉ là một thuộc viên giáo hội chẳng? Anh em đã làm điều sai chẳng? Hãy nhìn và tra xét lại đời sống của mình, tối nay, thưa các ông, các bà. Hãy nhìn lại chính mình, nhìn vào những lỗi lầm của chính mình. Điều gì, trong hoàn cảnh hiện tại của các bạn hiện giờ, nếu Đấng Christ đang ở trên thế gian rao giảng điều này? Anh em nói “Nếu—nếu Ngài giảng, nếu tôi nghe Ngài giảng điều đó, tôi—tôi sẽ ăn năn.” Nếu thế, Đây là Lời của Chính Ngài tối nay, các bạn sẽ làm điều đó giờ này. Nếu các bạn không có Đức Chúa Trời, và các bạn biết...

¹⁷⁸ “Ồ,” các bạn nói, “Tôi thuộc về giáo hội. Tôi nói tiếng lạ. Tôi—tôi không...” Bây giờ chúng ta đang đặt điều đó qua một bên. Hãy nhìn lại chính mình, rà soát lại đời sống các bạn giờ này bằng Lời Đức Chúa Trời. Các bạn có phải là người bỏ đi và nói, “Tôi không quan tâm đến những gì Kinh Thánh nói. Anh Branham à, tôi nghĩ anh sai”? Không phải tôi sai. Nếu có gì sai về Nó, Nó là Lời.

Và các bạn chưa biết Đức Chúa Trời, và các bạn không tin chắc rằng nếu Chúa Jêsus sẽ đến vào giờ này để các bạn sẵn sàng đi. Tại sao các bạn lại coi thường, khi thấy sự chết rất gần, khi thấy sự cuối cùng rất gần?

¹⁷⁹ Nếu có bất cứ ai ở đây, với đầu cúi xuống giờ này, muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện khi chúng ta kết thúc, mời các bạn cứ giơ tay lên và nói, “Anh ơi, xin cầu nguyện cho tôi.” Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Chúa ban phước cho các bạn, cho anh, chị.Ồ, ở khắp tòa nhà.

¹⁸⁰ Chính là thế, chúng ta hãy chỉ lấy một tóm tắt ngắn giờ này. Các chị em bây giờ, với tất cả đức tin và hi vọng tốt đẹp, cứ suy nghĩ về điều này. “Tôi có thật sự vâng lời Chúa không? Thật ra, sự ham muốn của tôi là đâu? Anh Branham ơi, tôi—tôi—tôi—tôi vẫn làm những việc này. Tôi—tôi cảm thấy tốt. Tôi cảm thấy sung sướng.”

Các bạn biết các dân ngoại giáo cảm thấy thật là sung sướng không? Các bạn biết, một người say rượu thật sự sung sướng, dưới ảnh hưởng của rượu, như các bạn, ảnh hưởng của rượu? Và nếu các bạn sung sướng dưới bất cứ điều gì trái nghịch với Lời Đức Chúa Trời, thì đó là ma quỷ. Nếu các bạn nói, “Tôi thỏa mãn trong hội thánh của tôi,” và các bạn nghe Lời Đức Chúa Trời đã rao giảng, và sẽ không trở nãi với Nó, các bạn được hà hơi bởi điều sai trật, cho dù sự hà hơi của các bạn là gì đi nữa. Tôi đã thấy họ la lớn, và nhảy múa la hét, và—và mọi thứ, và uống máu trong hộp sọ người, và gọi ma quỷ, đúng thế, đúng là sung sướng như có thể được. Tà giáo sản xuất ra nhiều môn tâm lý như bất cứ thứ gì khác, tâm lý về trí tuệ. Nhưng kinh nghiệm về Đấng Christ là thuộc về tấm lòng, mà biến đổi hoàn toàn, thay đổi con người thành tạo vật mới. Suy gẫm về điều đó, thật kỹ lưỡng.

¹⁸¹ Hãy nhìn lại chính mình. Cứ hình dung một cái gương trước mắt bạn, các bạn đang nhìn vào chính mình. “Tôi thành thật không? Tôi chân thành không? Tôi thật sự, trong lòng tôi, tôi hầu việc Chúa không?”

¹⁸² Nói, “Tôi phục vụ Nó.” Và nhìn vào, phụ nữ các chị với mái tóc ngắn, mặc quần ngắn. Nhìn xem các chị làm những điều này. Hãy nhìn đàn ông các anh để vợ mình làm điều đó; nói, “Tôi có phải là con trai của Đức Chúa Trời không? Tôi có phải là dân Sô-đôm không?” Phụ nữ các chị nói, “Tôi thật sự là người đàn bà hiện đại, hay tôi là người cổ lỗ sĩ gì đó mà Chúa Jêsus đã phán sẽ xảy ra lại ở đây trong thời kỳ sau rốt?” Hãy suy gẫm điều đó. Hãy nhìn lại chính mình.

¹⁸³ Thấy đó, bản chất của chị em nói rõ chị em thế nào. Và nếu chị em sống không đúng, mời chị em khá thành thật chỉ để... Thành thật bây giờ, đưa tay lên, nói, “Đấng Christ ôi, con không giơ tay lên với Anh Branham hay với người nào khác ngoài Ngài, nhưng con sai rồi. Xin tha thứ cho con. Anh Branham đã hứa cầu nguyện cho con, giờ này con sẽ giơ tay lên, thưa, ‘Chúa Jêsus ôi, xin thương xót con tối nay. Xin cứu con vì Đấng Christ. Con không muốn bị hư mất. Tất cả đời này Ngài đã ban cho con, sẽ là điều kinh khủng nhất nếu con—nếu con quăng nó đi, khi con có cơ hội bằng vàng này tối nay thật sự thấy bằng đôi mắt của chính con rằng đèn đỏ đang chớp lên trên mọi phía; sự Đến của Chúa, lời hứa rằng Ngài sẽ tỏ ra những dấu hiệu này, và Ngài sẽ chữa lành người đau, Ngài sẽ khiến kẻ chết sống lại, Ngài đuổi quỷ; sẽ có nhiều, một đám-...chỉ một ít người, chỉ một số ít mà thế gian sẽ làm trò cười, và gọi bằng những tên tồi tệ, và đại loại, như thế.”

¹⁸⁴ Và họ phải gọi chúng ta những tên xấu xa. Họ phải gọi Lễ thật những cái tên xấu xa. Chúa Jêsus đã phán, “Ai nói chống nghịch Con Người, thì sẽ được tha, khi Ngài đang làm chính việc giống như các người thầy đã làm.” Ngài phán, “Song nếu ai nói phạm đến Thánh Linh, khi Nó đến làm sự việc giống như vậy, thì không bao giờ được tha trong thế gian này.” Đây, họ phải làm điều đó. Phải có một Sứ điệp giống như thế, để làm nhiều người làm trò

cười về Nó, để cho thấy sự công nghĩa của Đức Chúa Trời đoán phạt cả thế gian và hủy diệt nó.

¹⁸⁵ Trong khi còn có sự thương xót và người nào đó đứng trong chỗ nứt, là Đức Chúa Jêsus Christ, và một cánh cửa rộng mở tối nay, các bạn sẽ chẳng tin nhận Ngài sao, thưa bạn?

¹⁸⁶ Bây giờ, theo lẽ thường, đến với sự kêu gọi tin nhận. Điều đó được lắm. Tôi không việc gì chống lại nó. Nhưng Thánh Kinh, Nó nói rằng, “Như nhiều người tin đã chịu phép báp-têm.” Từ cả tấm lòng mình, giá như các bạn đều phục đời sống mình với Chúa Jêsus Christ ngay nơi mình đang ngồi, ngay nơi Ngài phán với các bạn khi các bạn giơ tay lên!

¹⁸⁷ Đức Chúa Trời không hề thay đổi đó có thể gọi người này trở lại với sự sống, đang nằm chết ngay trước mắt tôi sáng nay, quả quyết với các bạn tôi đang nói sự Thật. Ai có thể khiến người chết sống lại ngoài Chúa Trời? Đúng thế. Vì vậy không phải mục sư hèn mọn suy yếu của—của các bạn ở đây, mà chính là Đấng Christ yêu các bạn. Và Ngài đang nói rõ với các bạn tối nay, “Các người nghe Lẽ thật. Các người đã thấy Lẽ thật. Đó chính là từ Lời Ta. Các người đã thấy Lời Ta gọi trở lại. Các người thấy Lời Ta nói trước những điều này. Các người thấy nó xảy ra hoàn toàn chính xác suốt những năm này, không một sai trật.”

¹⁸⁸ Bây giờ các bạn sẽ làm gì với Chúa Jêsus, trong khi đèn đỏ đang lóe lên? Tại sao các bạn không làm điều này, ném cái bao đậu phụng thế gian cũ kỹ xuống! Tại sao các bạn không ném đi tạp chí tầm thường *Chuyện Có Thật*, và đóng tạp nhạp cũ—cũ kỹ đang lôi kéo linh hồn các bạn qua mỗi ngày! Tại sao các bạn không tránh đi những chương trình vô tuyến truyền hình ở góc phố và quay khỏi nó, nếu nó đang khiến các bạn cách xa hội thánh! Tại sao các bạn không quăng hết mọi gánh nặng dễ vấp vương! Tại sao các bạn không giơ lòng mình lên với Đấng Christ, mà nói rằng, “Đấng Christ ôi, tối nay con đã xong. Con đang sẵn sàng. Con thấy Ngài đang đến. Con đang nhắc va-li lên, Kinh Thánh của Đức Chúa Trời, đã đóng gói bằng Sự sống Đời đời, và, từ nay trở đi, con sẽ sống vì Đây!” Các bạn sẽ làm điều đó, trong khi chúng ta cầu nguyện chứ?

¹⁸⁹ Kính lạy Cha Thiên thượng của chúng con, không muốn nói khiếm nhã, không chút nào, Chúa ôi. Nhưng Sứ điệp này được chỉ định đúng lúc, không phải cho cá nhân, không phải bất cứ người nào, nhưng nó được chỉ định đúng giờ. Đã đúng giờ Đức Thánh Linh dường như ép buộc con làm bằng ghi âm điều này. Vì sau nhiều, nhiều lần ngang qua bục giảng này, chúng con đã cho thấy thời Lót, thời Sô-đôm, thời mà Chúa Jêsus đã phán về, những dấu hiệu của thời đại, sự tái lâm của Chúa, trong nhiều cách. Và rồi sau tất cả điều mà con đã nói rất gay gắt chống lại phụ nữ của thời đại này và khắp đất nước, thế thì, Cha ôi, con nghĩ chắc hẳn là Đức Thánh Linh đang phán với con để con sẽ nói với dân sự tại sao con đã làm điều này. Đó là bởi vì Lời linh cảm của Ngài đã thăm dò lòng con, đến nỗi con không thể giữ sự hòa bình.

¹⁹⁰ Một số gần năm mươi hay bảy mươi lăm bàn tay đang giơ lên trong nhà thờ này, Cha ôi, dựa trên Lời sắc bén, nguyên sơ của Chúa. Nhưng Nó mang họ đến chỗ choáng váng, để họ biết rằng tiếng còi đang thổi; các thánh đồ đang nhóm lại hết thảy với nhau; các nước đang xé ra từng mảnh; những dấu hiệu về sự Tái lâm; đèn đỏ đang lóe lên. Và chúng con thấy, bằng hành động, đã chỉ ra với phụ nữ chúng con tối nay về thời đại này, rằng cách mà Kinh Thánh đã nói sẽ xảy ra, và chúng ở đây rồi.

¹⁹¹ Tiếng không thể sai lầm của Chúa Jêsus Christ đã cảnh báo chúng con nhìn xem thời Nô-ê và so sánh nó với thời đại mà chúng con đang sống. Và rồi chúng con thấy những điều đó đã xảy ra, phụ nữ trở nên đẹp, và các con trai của Đức Chúa Trời lấy họ, và cách mà những điều này sẽ xảy ra làm sao, rồi chúng con biết rằng dòng dõi đó sẽ thấy sự Đến của Chúa. Thế thì, chúng con biết đèn đang chớp lên, sự Chúa đến đã gần.

¹⁹² Con cầu xin, Cha Thiên thượng, để Ngài sẽ ban phước cho mỗi người đã giơ tay lên. Con—con chỉ dâng lời cầu nguyện khiêm nhường, chân thành này, và con biết Ngài sẽ nghe con. Ngài đã quá nhân từ với Anh Way sáng nay, để cho một lời cầu nguyện hèn mọn làm khởi động trái tim đó đập trở lại, một tình yêu chân thành dành cho người anh em đã ngã vào lòng vợ mình, đã chết và lạnh ngắt. Lạy Chúa, xin để cho dân sự tối nay biết

rằng bị chết trong tội lỗi và sự vi phạm của mình còn nguy hiểm nhiều hơn sự chết về thể chất; vì không ai có thể nắm bắt được anh vào lúc đó, nếu anh vượt qua bên kia bức màn, trong tội lỗi và những sự vi phạm.

Xin nhậm lời tối nay, Chúa ôi, rằng, mọi linh hồn đã giơ tay lên; con dâng lời cầu nguyện này như Danh Chúa Jêsus; hầu cho sẽ có một cuộc cách mạng như vậy đến với đời sống họ, hầu cho sẽ có một mục đích như vậy trong lòng họ, mục đích đó trong lòng họ rằng họ sẽ không phạm tội chống lại Đức Chúa Trời nữa; để họ sẽ đứng, từ giờ này trở đi, trên Lời Đòi đòi, phước hạnh của Đức Chúa Trời và được nuôi dưỡng bằng Thánh Linh Ngài, và được dẫn dắt vào những lối đi của Sự Sống, ngày này qua ngày khác, khi họ tiếp tục cuộc hành trình từ giờ này, trở đi.

¹⁹³ Bây giờ, lạy Cha Thiên thượng, con có lẽ không bao giờ thấy họ, con có thể không bao giờ có thể bắt tay thể chất của họ ở đây trên đất này, mặc dù con thích làm điều đó. Nhưng, Chúa là Đức Chúa Trời ôi, con cầu xin lời cầu nguyện này sẽ được nhậm. Và Cha đã phán trong Lời Ngài, “Ai nghe Lời Ta, mà tin Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống Đời đời; và sẽ không đến sự Phán xét, nhưng vượt qua sự chết mà đến Sự Sống.” Trong cách khiêm nhường của con mang Lễ thật của Đức Chúa Trời, tối nay, nhiều người đã nghe Lời. Giờ này, Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ cứu họ, và họ “sẽ không hư mất,” rằng, không người nào cướp họ khỏi tay Ngài, rằng Ngài có thể làm cho họ sống lại nơi ngày sau rốt, không một sợi tóc trên đầu họ bị mất đi. Ngài đã hứa điều đó.

¹⁹⁴ Bây giờ, như một lời cầu nguyện, như một đầy tớ, Chúa ôi, và như một anh em đối với—với họ, con—con cầu xin lời cầu nguyện này và đặt họ vào trong tay Chúa, để không một ai có thể đến hãm hại họ, và Sa-tan sẽ không cướp họ khỏi tay Chúa. Họ là những chiến tích, của Ngài. Và con tin rằng Ngài sẽ ban cho họ sống lâu, và nếu có thể được, xin cho họ thấy sự Tái lâm của Chúa Jêsus. Xin cho họ đi từ tối nay ở đây, và là những người thắng linh hồn, để nói cho người khác, mang họ đến với sự hiểu biết cứu rỗi về Đấng Christ. Xin nhậm lời. Xin giao mọi sự trong tay Ngài, Cha ôi. Như Danh Chúa Jêsus Christ.

¹⁹⁵ Và trong khi chúng ta cúi đầu một lát. Tôi tự hỏi nếu có người nào như vậy có mặt giờ này, mà cảm thấy rằng trong khi chúng ta cầu nguyện mà—mà điều gì bất thường đã xảy ra trong lòng các bạn, và các bạn cảm thấy rằng từ giờ trở đi các bạn sẽ sống cuộc đời dâng hiến cho Đấng Christ, và thấy sự Đến của Chúa đã gần rồi, các bạn tin rằng những gì tôi đã giảng là Lễ thật, về đèn đỏ đang chớp lên, về cách những sự việc xảy ra. Và—và các bạn hiểu rằng đó là Lời của Chúa, bởi vì đó là Đấng Christ, và các bạn tin, từ tối nay trở đi, các bạn sẽ sống một cuộc đời tốt hơn, đời sống gần gũi hơn với Đấng Christ, bởi vì lời cầu nguyện mà các bạn cầu nguyện tối nay và sự xưng tội của các bạn. Và với đầu cúi xuống, các bạn chỉ giơ tay lên, nói rằng, “Tôi tin điều đó. Từ tối nay trở đi, tôi sẽ sống một đời sống khác.” Xin Chúa ban phước cho các bạn. Điều đó tốt. Điều đó thật tuyệt vời. Tôi nghĩ nói một cách thực tế mọi người, có lẽ, đã giơ tay cách đây đã lâu, đã giơ tay phía sau rằng họ đã tin nhận điều đó.

¹⁹⁶ Bây giờ nếu các bạn chưa bao giờ chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ cho sự tha tội mình, nên nhớ, “Không có danh nào khác dưới Trời ban cho giữa con người để nhờ đó mà anh em được cứu, ngoài Danh của Chúa Jêsus Christ.” Nên nhớ, chỉ có một Nàng Dâu, Nàng Dâu của Đấng Christ, và mang Danh Ngài.

¹⁹⁷ Bây giờ, nếu các bạn chưa bao giờ chịu phép báp-têm dầm mình trong nước, như Danh Chúa Jêsus Christ, cho phép tôi như đây tớ của Ngài...Nếu Đức Chúa Trời đã chứng minh với các bạn bằng những dấu kỳ phép lạ, và bằng Lời Ngài, rằng tôi nói Lễ thật; tôi truyền cho các bạn như Thánh đồ Phao-lô đã làm, trong Công vụ 19, người đã tìm thấy đám người Báp-tít. Họ đã chịu phép báp-têm của Giảng Báp-tít. Ông nói, “Từ khi anh em tin đã nhận lãnh Đức Thánh Linh chưa?”

Họ nói, “Chúng tôi biết...có Đức Thánh Linh nào.”

Người hỏi, “Thế thì anh em đã chịu phép báp-têm gì?”

Họ trả lời, “Chúng tôi đã chịu phép báp-têm rồi, bởi Giảng Báp-tít, ngoài sông Giô-đanh, người cũng đã làm phép báp-têm cho Chúa Jêsus Christ.”

¹⁹⁸ Đó chắc hẳn là phép báp-têm tuyệt vời, nhưng Phao-lô nói, “Bây giờ nó không có ích.” Ông truyền cho họ phải làm phép báp-têm lại, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, Công vụ 19:5.

Và Phao-lô nói, “Nếu có Thiên sứ giảng xuống từ Trời truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin lành Nầy mà tôi đã giảng, thì người ấy đáng bị nguyên rửa.” Ga-la-ti 1:8. Sau đó ông lặp lại điều đó lần nữa, nói, “Như tôi đã nói rồi, vậy tôi nói lại lần nữa. ‘Dầu một Thiên sứ,’” cho dù mục sư truyền đạo, giám mục, giáo hoàng, hay có thể là bất cứ cái gì, “nếu một Thiên sứ trên Trời giảng xuống, một—một Chê-ru-bim từ Trời, và giảng truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin lành Đó, thì người ấy đáng bị nguyên rửa.”

Thế thì, tôi truyền cho các bạn, nếu các bạn chưa bao giờ chịu phép báp-têm nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ, trong khi nước có trong hồ, và các áo lễ đang chờ đợi, hãy đến và chịu phép báp-têm, “Kêu gọi trên Danh của Chúa, và anh em sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh; vì lời hứa dành cho anh em và cho con cái anh em, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.”

¹⁹⁹ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, bây giờ tùy thuộc Cha. Con cố gắng, thuyết phục con người; nhưng để buộc con người, con không thể. Và Cha không hề làm công việc gì chống lại ý chí con người; bởi vì, nếu một người đàn ông hay đàn bà được định sẵn cho Sự sống Đời đời, thì khi Ánh Sáng của Đức Chúa Trời lóe sáng trên hạt giống đó, nó sẽ đến với Sự sống. Và nếu có Sự Sống ở giữa chúng con tối nay, Cha ôi, rằng Cha đã lóe lên Sự Sáng của Ngài, và họ đã thấy Lễ thật, xin cho họ bước đi khiêm nhường và êm dịu tới hồ, để chịu phép báp-têm nhưn Danh Con Yêu Dấu Ngài, Chúa Jêsus Christ.

²⁰⁰ Mà, chúng con biết rằng mỗi người trong lời Kinh Thánh phải chịu phép báp-têm, và chịu phép báp-têm lại. Những ai không chịu phép báp-têm nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, phải chịu phép báp-têm lại. Và đại sứ đồ, người đã có những chìa khóa của Nước Trời, đã nói vào ngày lễ Ngũ tuần, “Hãy hối cải, ai nấy trong các ngươi, và nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha tội mình, để tội lỗi các ngươi được tha, và rồi lời hứa

của Đức Thánh Linh đến với các người.” Xin nhậm lời để điều đó sẽ được thực hiện tối nay, trong chừng mực đầy đủ, Cha ôi.

²⁰¹ Con dâng họ cho Cha giờ này. “Xin nhận lấy vài lời này và sự suy gẫm của lòng con, và cầu xin nó được nhậm trong mắt Ngài, Ôi Chúa.” Và neo vào con cái Ngài, và ban cho họ Sự sống Đời đời. Xin cứu hết thảy những ai có thể cứu được, và chữa lành những ai đau ốm. Nguyên xin ân điển Đức Chúa Trời yên nghỉ trên mỗi người, khi chúng con giao phó họ cho Ngài giờ này, trong Danh Chúa Jêsus.

²⁰² Bây giờ chúng ta cúi đầu, tôi sẽ mời chị của chúng ta chơi đàn piano đến đây. Chờ một lát, gần khoảng năm phút nữa. Và nếu có ai muốn được báp-têm bây giờ, xưng nhận và tin. Nếu các bạn tin rằng Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời, và các bạn tin điều đó hết lòng, không chỉ là—chỉ là cảm xúc, nhưng tin điều đó, và các bạn sẵn sàng xưng nhận rằng mình sai; và các bạn không đứng trên chiến tích của chính mình, nhưng trên những gì Ngài đã làm; và các bạn sẵn sàng bước ra phía trước, để nhận lấy Danh Ngài trong phép báp-têm bằng nước, trở nên một chi thể của Thân bởi Đức Thánh Linh; thế thì, phòng nữ ở phía bên phải tôi, còn phòng nam ở phía tay trái tôi, có những chiếc áo dài và mọi thứ sẵn sàng.

²⁰³ Trong lúc chúng ta cúi đầu, khi chị chúng ta chơi bài, “Tôi có thể nghe tiếng Cứu Chúa kêu,” nếu người hát dẫn sẽ cho chúng ta một ít lời của bài hát đó. Chúng ta cúi đầu giờ này, buổi nhóm ở trong tay Đức Chúa Trời Toàn Năng giờ này; với bất kỳ người nào muốn chịu phép báp-têm; ước mong đi vào trong các phòng cầu nguyện để cầu nguyện làm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, có những người trợ giáo ở đây sẽ sẵn sàng cho người nào cần được hướng dẫn hay làm điều gì. Cầu xin những Lời không rơi xuống vô ích, nhưng xin cho chúng hoàn tất điều mà được giao. Với đầu cúi xuống, xin chúng ta cầu nguyện giờ này. Và, và Ngài dẫn dắt anh em đi đâu, hãy đi theo.

...hiện tôi nghe...

Bây giờ hãy cầu nguyện, mỗi Cơ-đốc nhân.

Tôi...Cứu Chúa tôi...

Anh chị em có thể nghe Ngài gọi, khi Ngài khiến kẻ chết sống lại sáng nay không?

Anh chị em có thể nghe Ngài gọi, khi Ngài ở trong Lời, đang chớp lên Ánh Sáng Ngài ở thời kỳ cuối cùng không?

Tôi sẽ đi với Ngài, với Ngài...

Anh chị em có muốn đi luôn mọi đường không?

Ngài đi đâu...

Xin Chúa ban phước cho anh, người anh em của tôi. Đàn ông ở phía bên trái. Đàn bà ở phía bên phải. Tôi...

...tôi xin theo,

Ngài dẫn dắt...

Kinh Thánh nói, “Nhiều người tin đã chịu phép báp-têm.”

...đi theo,

Tôi sẽ đi với Ngài, với Ngài luôn mọi đường.

Tôi sẽ đi với Ngài qua vườn,

Tôi sẽ đi với Ngài qua...

Chúa Thánh Linh...?...

...Ngài qua vườn...

Nếu người nào đó đi với những người đàn bà ở trên đây, để tìm kiếm Thánh Linh, hãy đi vào phòng phía bên phải, một số chị em đã được chỉ dẫn trong Chúa.

...luôn mọi đường.

Ngài dẫn dắt...

Các bạn có thể nói thành thật điều đó không, “Ngài dẫn dắt đi đâu tôi quyết đi theo thường”? Các bạn sẽ làm điều đó chứ? Nơi Tiếng nhỏ nhẹ đó phán với bạn, bạn sẽ—bạn sẽ—bạn sẽ đi nơi Ngài dẫn dắt bạn không? Hãy nhìn đèn đỏ. Thấy ánh sáng chớp lóe lên không? Chúng ta ở thời kỳ cuối cùng.

...Ngài dẫn dắt tôi xin theo,

Tôi sẽ...với Ngài luôn mọi đường.

Tôi có thể nghe...

Ngài phán điều đó như thế nào? Qua Lời Ngài, trong lòng các bạn. Các bạn đến giờ này chứ? Đây là lời mời của các bạn. Nên

nhớ, nếu nó xảy ra trước khi chúng ta đến với nhau lần nữa, các bạn đã được cảnh báo.

...nghe rõ tiếng Cứu Chúa khuyên,
 “Hãy vui vác thập giá mình, và đi theo, đi theo
 Ta.”

Ngài đi đâu...

Bây giờ xin mời một số anh em, chỉ dẫn, đi vào phòng ở đây phía bên trái tôi, với các anh em sẵn sàng cho phép báp-têm nhé?

Ngài dẫn dắt...(Một số anh em mục sư truyền
 đạo ở đây...?...bước vào phòng với họ.)...xin
 theo,

Ngài dẫn dắt tôi, tôi...(Các bạn có thật sự muốn
 nói điều đó không?)...đi theo,

Tôi sẽ đi với Ngài, với Ngài luôn mọi đường.

²⁰⁴ Bây giờ, chờ một lát. Nào, nếu các bạn chưa chịu phép báp-têm bằng sự dầm mình trong nước, như Danh Chúa Jêsus Christ. Chỉ những chức danh, “Cha, Con, Thánh Linh,” không bao giờ có một người nào trong cả Kinh Thánh, không một người nào, từng chịu phép báp-têm trong Kinh Thánh, như Danh của “Cha, Con, và Thánh Linh,” trong danh hiệu đó. Không người nào từng chịu phép báp-têm trong hội thánh, trong lịch sử, trong ba trăm năm đầu tiên về mặt này, mọi người đều chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ, cho đến Giáo hội nghị Nicaea tại Nicaea, Rô-ma, nơi giáo hội Công giáo La-mã đã lập tổ chức, thì lúc đó họ thay thế tước hiệu của “Cha, Con, và Thánh Linh.”

²⁰⁵ Nếu có một sử gia, một mục sư truyền đạo, bất cứ ai khác, đang phát thanh, trong băng ghi âm, mà có thể đưa ra một lời Kinh Thánh hay một dấu vết của lịch sử, cho thấy người nào từng chịu phép báp-têm cách khác hơn như Danh Chúa Jêsus Christ, cho đến giáo hội Công giáo La-mã ở Nicaea, Rô-ma, anh em có bốn phạm mang điều đó đến cho tôi, để tôi xin lỗi. Không có chuyện như vậy. Không. Và mỗi người đã từng chịu phép báp-têm bằng sự dầm mình, mà không chịu phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, được ban truyền, trước khi họ có

thể đi vào sự Vinh hiển, hãy trở lại và chịu phép báp-têm lại lần nữa. Vậy thì điều đó tùy anh em.

²⁰⁶ Không có lời Kinh Thánh nào trong Kinh Thánh, mà có người nào từng chịu phép báp-têm, dùng danh của “Cha, Con, và Thánh Linh,” như nhiều người làm phép báp-têm ngày nay. Đó là đạo Công giáo, tín điều Công giáo La-mã đã chuyển xuống qua Martin Luther, và John Wesley, cứ sử dụng như vậy. Và Kinh Thánh nói trước nó sẽ xảy ra cách ấy, và sẽ cạn kiệt trong thời kỳ sau rốt, và cửa sẽ được mở ra, như chúng ta vừa đi qua các thời đại hội thánh để thấy điều đó.

²⁰⁷ Điều đó tùy các bạn. Tôi chỉ là một sử giả của Sử điệp. Lại một lần nữa, chúng ta hãy tin điều đó. Các cửa đã mở. Hồ làm phép báp-têm đã đầy, và không có lý do...Có những áo dài đã chờ sẵn, chúng ta sẽ chuẩn bị làm phép báp-têm trong vài phút nữa.

²⁰⁸ Nếu các bạn ở đây và chưa làm phép báp-têm, một lần nữa chúng ta hãy hát, và đến, mời các bạn? Làm trọn...

²⁰⁹ Các bạn nói, “Tôi định làm điều đó ngày nào đấy, Anh Branham à.” Ngày nào đó ấy có thể gặp các bạn giống như đã xảy ra với Anh Way sáng nay, nhưng có lẽ không phải ân điển đi theo nó, như nó đã xảy ra. Các bạn có thể chết bất cứ phút nào. Dù các bạn trẻ hay không, nếu các bạn sống qua đêm, các bạn sẽ...Và nếu quý vị bảy mươi tuổi, quý vị sẽ sống nhiều hơn là những người mười năm, và mười lăm-, ba mươi tuổi. Hàng ngàn người sẽ chết qua đêm. Đúng thế. Các bạn không biết khi nào mình sẽ chết.

²¹⁰ Hãy tin chắc. Không có cơ hội về điều đó. Cứ nhớ rằng, các bạn có thể có cơ hội về công việc của mình, hay các bạn có cơ hội về việc này, nhưng các bạn không nhận lấy cơ hội đó. Nên nhớ, tiếng của tôi sẽ là một bằng chứng trên băng ghi âm từ tính của Đức Chúa Trời vào Ngày Phán xét, chống lại nó.

²¹¹ Cho nên bây giờ hãy suy nghĩ về điều đó, khi chúng ta hát lại với đầu cúi xuống. “Ngài đi đâu...” Anh Neville. “...tôi xin theo.”

ĐÈN ĐỎ CHỚP LÊN VỀ DẤU HIỆU CỦA SỰ NGÀI ĐẾN VIE63-0623E

(The Flashing Red Light Of The Sign Of His Coming)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrior Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 23 tháng Sáu, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org